Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni de la Mănăstirea Hârbovăţ

(23 aprilie/ prima duminică după Acoperământul Maicii Domnului)

Icoana Maicii Domnului de la mănăstirea Hârbovăţ aflată în biserica "Pogorârii Sfântului Duh" este cea mai cunoscută icoană făcătoare de minuni din Basarabia, Icoana a fost dăruită în anul 1790 de soţia ori de mama colonelului rus Nicolae Albaduiev. Cinstirea ei se face la data de 1 octombrie (14 octombrie), când este strămutată pentru întreaga perioadă a iernii la biserica metropolitană din Chişinău. Primăvara, în ziua de 23 aprilie, se readuce la mănăstire, rămânând acolo întreaga vară. Icoana atrage mulţi pelerini şi bolnavi, fiind foarte ajutătoare tuturor celor care se roagă cu credinţă. Icoana Maicii Domnului, făcătoare de minuni se află la

mănăstirea din Hârbovăţ din 1970. Până anul trecut (2017), obiectul de cult era prăznuit în data de 14 octombrie, în aceeaşi zi când erau marcate alte două sărbători religioase. Pentru că icoana are o importanţă spirituală deosebită, sinodul Bisericii Ortodoxe din Moldova a decis ca aceasta să aibă propria sărbătoare, care să fie marcată în prima duminică după Acoperământul Maicii Domnului.

Index

Slujba icoanei Maicii Domnului de la Mănăstirea Hârbovăţ

Tipărit cu binecuvântarea Prea Sfinţitului Nicodim, episcop de Edineţ şi Briceni

La Vecernie

După obişnuitul psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., **stihirile** pe 8, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sosit-a astăzi praznicul tău, de Dumnezeu Născătoare; sosit-a prea luminata zi a bucuriei noastre, în care adunându-ne cetele monahilor şi mulţimea credincioşilor, toţi, cu inimă curată, să lăudăm şi, după cuviinţă, cu dumnezeieşti cântări să cinstim prea minunatul tău chip, prea curată Fecioară, cel ce revarsă mulţime de tămăduiri celor ce i se închină cu credinţă, aşteptând de la tine, Stăpână, ajutor şi mare milă. (de 2 ori)

Adunându-ne astăzi mulţimea dreptcredincioşilor cu sfinţite cântări să lăudăm pe prea curata Fecioară Maria, Maica lui Hristos Dumnezeu şi închinându-ne prea curatului ei chip, icoanei celei făcătoare de minuni, pe care ne-a dăruit-o nouă păzitoare neadormită, împreună cu îngerul să strigăm: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine, care prin tine dă lumii mare milă. (de 2 ori)

Glasul al 4-lea: **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Bucură-te, prea curată Fecioară, de Dumnezeu prea slăvită în sfânta icoană, în care chipul feţei tale şi al Fiului tău, cu strălucitoare raze fiind înfrumuseţate, le-ai dăruit poporului nostru şi acestui pământ ca ocrotire şi acoperământ, pe care noi astăzi, adunaţi fiind, cu dragoste o cinstim şi cu evlavie pe tine te lăudăm, ca ceea ce eşti plină de har.

Icoana ta cea făcătoare de minuni, pe care ai dăruit-o nouă, Născătoare de Dumnezeu, cu evlavie o cinstim şi cu bucurie o sărutăm noi, nevrednicii, căci s-a arătat izvor de minuni curgător tuturor celor ce cu credinţă vin şi cer ajutorul tău, prea curată Fecioară.

Cetele monahilor şi mulţimea credincioşilor acum cu dragoste te fericesc pe tine, prea curată Fecioară, Maica lui Hristos Dumnezeu, şi slăvesc minunile tale, pe care le-ai arătat robilor tăi, şi cu sârguinţă cinstesc prea cinstita ta icoană cea prea slăvită şi de minuni făcătoare.

La acoperământul tău alergăm, căutând mântuire, Preasfântă Fecioară, ca ceea ce eşti păzitoare neadormită şi apărătoare neruşinată a robilor tăi cei ce sunt întru întuneric: cu rugăciunile tale nu înceta totdeauna a izbăvi ţara aceasta şi poporul care cere ajutorul tău, aşteptând mila ta cea mare.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 6-lea:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată naşterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Acelaşi din tine, cea curată, a ieşit în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea Om făcându-Se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără

amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei, Paremiile

De la Facere, citire

(XXVIII, 10-17)

Ieşind Iacov din Beer-Şeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfinţise soarele. Şi, luând una din pietrele locului aceluia şi punându- şi-o căpătâi, s-a culcat în locul acela.

Şi a visat că parcă era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării şi i-a zis: "Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ţi-l voi da ţie şi urma-şilor tăi. Urmaşii tăi vor fi mulţi ca pulberea pământului şi tu te vei întinde la apus şi la răsărit, la miazănoapte şi miazăzi, şi se vor binecuvânta întru tine şi întru urmaşii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine şi te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta şi nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ţi-am spus".

Iar când s-a deşteptat din somnul său, Iacov a zis: "Domnul e cu adevărat în locul acesta şi eu n-am ştiut!". Şi, spăimântându-se Iacov, a zis: "Cât de înfri-coşător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, acea-sta e Poarta cerului".

Din Proorocia lui Iezechiel, citire

(XLIII; 27-XLIV, 4)

Aşa grăieşte Domnul: "După sfârşitul acestor zile, în ziua a opta şi mai departe, preoţii vor înălţa, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre şi jertfele de împăcare şi Eu Mă voi milostivi spre voi", zice Domnul Dumnezeu.

Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, şi aceasta era închisă.

Şi mi-a zis Domnul: “Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide şi nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cât priveşte pe rege, el se va aşeza acolo, ca să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea porţii va intra şi pe aceeaşi va ieşi”.

După aceea, m-a dus pe calea porţii de la miazănoapte, în faţa templului şi am privit, şi iată slava Domnului umplea templul Domnului, şi am căzut cu faţa la pământ.

De la Pilde, citire:

(IX; 1-11)

Înţelepciunea şi-a zidit casă rezemată pe şapte stâlpi. A înjunghiat vite pentru ospăţ, a pregătit vinul cu mirodenii şi a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetăţii: “Cine este neînţelept să între la mine!”

Şi celor lipsiţi de bună chibzuială le zice: “Veniţi şi mâncaţi din pâinea mea, şi beţi din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiţi neînţelepciunea ca să rămâneţi cu viaţă şi umblaţi pe calea cea dreaptă a priceperii”.

Cel ce ceartă pe batjocoritor îşi atrage dispreţul, şi cel ce dojeneşte pe cel fără de lege îşi atrage ocară.

Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojeneşte pe cel înţelept şi el te va iubi.

Dă sfat celui înţelept şi el se va face şi mai înţelept; învaţă pe cel drept şi el îşi va spori ştiinţa lui.

Începutul înţelepciunii este frica de Dumnezeu şi priceperea este ştiinţa Celui sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulţi zilele tale şi se vor adăuga ţie ani de viaţă.

La Litie

Stihirile glasul al 6-lea:

Astăzi se bucură poporul din Ţara Moldovei, prăznuind icoana cea dumnezeiască a prea curatei Maicii lui Hristos Dumnezeu, căci ca un soare mult luminos revarsă pretutindeni razele milostivirii celor ce o cinstesc cu credinţă şi i se închină cu dragoste.

Veniţi, iubitorilor de prăznuire, cu sfinţite cântări să cinstim şi cu dumnezeiască cuviinţă să prăznuim minunata arătare a icoanei Maicii lui Dumnezeu; ca să ne învrednicim de îndurările ei cele bogate.

Se bucură astăzi Ţara Moldovei şi locaşul Adormirii Maicii Domnului din Hârbovăţ dănţuieşte, că prea curata Fecioară cu milostivire ne-a cercetat pe noi cu icoana ei cea făcătoare de minuni, prin care revarsă mulţime de tămăduiri celor ce cu credinţă arzătoare i se roagă şi cer ajutorul ei.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea:

Cum te vom numi pe tine, Preasfântă Fecioară, stâlp de foc ce ne povăţuieşti la veşnicele locaşuri? Sau păzitoare neadormită ce ne acoperi de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi? Prin tine ne mântuim şi la tine nădăjduim; pentru aceasta, fiind izbăviţi de necazurile şi ispitele ce vin asupra noastră, toţi îţi cântăm: Bucură-te, pricina bunătăţilor şi mijlocitoarea mântuirii noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

David proorocul odinioară cuprins de dumnezeiescul har a văzut slava ta, prea curată, şi a strigat cântând: Stătut-a împărăteasa de-a dreapta ta în haine aurite îmbrăcată şi prea înfrumuseţată; iar noi, pentru darurile ce le reverşi asupra noastră, minunându-ne, zicem: Preasfântă Fecioară, păzeşte pe toţi cei ce te cinstesc cu credinţă şi se închină sfintei tale icoane.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta, şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Dimpreună cu Mariam proorociţa să dănţuim în sunetul timpanelor, o, suflete dreptslăvitoare, căci Hristos Dumnezeu ne-a dăruit-o nouă pe prea curata Sa Maică apărătoare şi păzitoare neamului nostru. Pentru aceasta, adunaţi fiind, pe tine,

scăparea tuturor, te lăudăm şi prăznuim luminat cinstitul tău praznic al arătării sfintei tale icoane.

Stih: Feţii tale se vor ruga mai marii poporului.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară nenuntită, nădejdea sufletelor noastre, îndreptându-ne la tine şi mintea, şi sufletul, şi toată fiinţa, cu cântări duhovniceşti te fericim, iar prin arătarea icoanei tale celei făcătoare de minuni, închinându-ne ţie, te rugăm, ca ceea ce eşti plină de har, izbăveşte-ne de toate primejdiile pe noi, robii tăi, Stăpână.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei, glasul al 6-lea:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm, roagă-te, Stăpână, împreună cu toţi sfinţii să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul, glasul al 4-lea: Sfintei tale icoane celei făcătoare de minuni cu evlavie ne închinăm, Preasfântă Fecioară, şi nădăjduind la milostivirea ta cea de Maică, cu credinţă şi cu dragoste îţi strigăm: Izbăveşte de boli şi de necazuri pe cei ce aleargă la ajutorul tău, ca ceea ce eşti una binecuvântată şi izvorul milei, prea curată Stăpână. (de 3 ori)

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul icoanei, de două ori, ***Slavă..., Şi acum...,*** a treia oară.

După catisma întâi, se cântă **sedealna**, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Chivot dumnezeiesc şi însufleţit al Dumnezeului Celui viu te cunoaştem, Preacurată, căci ai zămislit în chip de nedescris pe Făcătorul tuturor, pe care roagă-L să mântuiască pe cei ce cinstesc cu dragoste şi se închină cu credinţă sfintei tale icoane.

Slavă..., Şi acum..., iarăşi aceasta,

După a doua catismă, se cântă **sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu ce cântări de laudă vom încununa creştetul tău, Fecioară prea curată, podoaba neamului omenesc şi lauda îngerilor? Căci Cel pe care mai înainte nimic nu-L putea încăpea a încăput în pântecele tău; drept aceea pe Acesta roagă-L, de Dumnezeu Născătoare, să ne dăruiască nouă pace şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., Şi acum..., iarăşi aceasta

Se cântă polieleul: Cuvânt bun...

Apoi aceste **mărimuri:**

Mărimu-te pe tine, Preasfântă Fecioară de Dumnezeu aleasă Pruncă şi cinstim icoana ta cea sfântă, prin care verşi tămăduiri tuturor celor ce cu credinţă aleargă la tine.

Cu aceste **stihuri:**
1. Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţile lui.
2. Lucruri minunate s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
3. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.
4. Sfinţit-a locaşul Său, Cel Preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui, de aceea nu se va clinti.
5. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.
6. Binecuvântat este Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.

Iar după sfârşitul stihurilor, se cântă:

Slavă..., glasul 1

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule. (de 3 ori)

După polieleu, **Sedealna**, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Celor ce se închină cu credinţă sfintei tale icoane, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, şi îţi cer mijlocirea ta de Maică, degrab le ajuţi, căci neîncetat reverşi asupra noastră milele tale cele bogate, ca una ceea ce eşti plină de har.

Slavă..., Şi acum..., iarăşi aceasta

Antifonul întâi, glasul al 4-lea. Din tinereţile mele...

Prochimen, glasul al 3-lea: Pomeni-voi numele tău în tot neamul şi neamul.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca

Luca I, 39-49, 56

39. Şi în acele zile, sculându-se Maria, s-a dus în grabă în ţinutul muntos, într-o cetate a seminţiei lui Iuda.
40. Şi a intrat în casa lui Zaharia şi a salutat pe Elisabeta.
41. Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt,
42. Şi cu glas mare a strigat şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.
43. Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?
44. Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu.
45. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.
46. Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul.
47. Şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu,

48. Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.
49. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui.
56. Şi a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; şi s-a înapoiat la casa sa.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., iarăşi aceasta;

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **stihira**, glasul al 4-lea: Adunându-ne astăzi, mulţimea dreptcredincioşilor, cu sfinţite cântări să lăudăm pe prea curata Fecioară Maria, Maica lui Hristos Dumnezeu, şi închinându-ne prea curatului ei chip, icoanei celei făcătoare de minuni, pe care ne-a dăruit-o nouă păzitoare neadormită, împreună cu îngerul să strigăm: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine, care prin tine dă lumii mare milă.

Canoanele - Irmoasele amânduror canoane de câte două ori şi troparele pe 12

Canonul întâi

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmos: Cel ce ai bătut Egiptul şi pe tiranul Faraon l-ai cufundat în mare, mîntuit-ai din robie pe poporul lui Israel, cel ce cânta ca Moise cântare de biruinţă, că te-ai prea slăvit.

Stăpână de Dumnezeu Născătoare, luminează mintea şi inima ca să cânt slăvitele minuni ale cinstitei tale icoane, celei de minuni făcătoare.

Veniţi, mulţime de credincioşi, în cinstita Biserică, ca, împreună adunaţi fiind, să cântăm cântare de laudă icoanei pururea Fecioare.

Îngerească cântare se cuvine a-ţi aduce ţie, Fecioară prea curată, însă ca ceea ce ştii sărăcia noastră, întăreşte-ne ca să putem lăuda, după cuviinţă, sfânta ta icoană.

Ca ceea ce ai născut Bucuria cea veşnică, o, întru tot cântată Fecioară, umple de bucurie pe cei ce te cinstesc cu dragoste.

Canonul al doilea

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Să cântăm Domnului, Celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă că S-a proslăvit.

Să salte astăzi cu bucurie adunarea credincioşilor, iar tabăra rău credincioşilor să se ruşineze, văzând icoana ta, Stăpână, că revarsă mulţime de minuni celor ce o cinstesc cu credinţă.

Tu eşti întărirea celor ce te laudă, prea curată, căci luminezi pe cei credincioşi şi pierzi negura necredinţei a celor ce nu te cinstesc pe tine.

Slavă...,

Maică, pururea Fecioară, ca ceea ce mijloceşti mântuirea noastră, la tine alergăm şi cinstitei tale icoane ne închinăm, cerând ajutorul tău, izbăveşte pe robii tăi de toată nevoia.

Şi acum...,

Primeşte, păzitoarea noastră cea dumnezeiască, rugăciunile cele de taină ale celor ce te cinstesc pe tine, luminându-i pe ei cu lumina Fiului tău şi Dumnezeului nostru.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul întâi

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce întăreşti tunetul şi ai făcut vânturile, întăreşte-mă, Doamne, ca să Te laud în curăţie şi să fac voia Ta; că nu este sfânt că Tine, Dumnezeul nostru.

Veniţi, cetele credincioşilor, astăzi cu bucurie să încununăm cu dumnezeieşti cântări chipul cel de minuni făcător al prea curatei Fecioare şi să ne închinăm ei cu credinţă.

Ca ceea ce ai umplut lumea cu darul tău, umple de bucurie pe cei ce te cântă, Marie de Dumnezeu aleasă.

Înlăturând toată gândirea cea semeaţă, înţelepţilor de Dumnezeu, veniţi cu smerită cugetare să cântăm dumnezeieştii icoane cântare de laudă.

Sfânta ta icoană, Maica lui Dumnezeu, s-a arătat poporului nostru ca o apărătoare şi zid nesurpat, pentru aceasta se închină ei cu multă evlavie.

Canonul al doilea

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Nor prea luminos te-ai arătat, Fecioară prea curată, ce curăţeşti întinăciunile patimilor celor ce te cinstesc pe tine cu dragoste.

Dumnezeiasca ta icoană s-a arătat ca un pom cu multe roade, Fecioară, căci tuturor dăruieşti cele bune, iar pe cei aflaţi în nevoi îi mântuieşti.

Slavă...,

Fecioară prea bună, mintea mea cea neroditoare lumineaz-o şi deschide-mi ochii sufletului cei întunecaţi de mulţimea păcatelor, căci tu eşti lumina celor din întuneric.

Şi acum...,

Maica lui Dumnezeu, întăreşte inima mea întru nădejde şi mă satură pe mine, cel flămând şi însetat, cu Pâinea vieţii, care prin pântecele tău cel feciorelnic S-a pogorât pe pământ.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au adunat ceată duhovnicească, întăreşte-i în dumnezeiască slava ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Sedealna, glasul al 8-lea: Cerul să se bucure şi pământul să se veselească, căci cea pe care o propovăduiesc proorocii, îngerii o slujesc, şi în slujba căreia sunt apostolii, a binevoit a ne da nouă cinstita ei icoană şi a Fiului său, pentru care noi, împreună cu arhanghelul, îi cântăm: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine, curată, pururea Fecioară.

Slavă..., Şi acum..., iarăşi aceasta;

Canonul întâi

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am glasul Tău, Dumnezeule, şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit puterea Ta, grăia proorocul.

Proorocul Daniel te-a văzut munte prea înalt, prea curată Fecioară, din care s-a desprins piatra - Hristos Dumnezeu, pe care roagă-L să ne mântuiască pe noi.

Iezechiel proorocul te-a arătat poartă încuiată, iar mulţimea poporului ce stă în faţa sfintei tale icoane, strigă către tine: Uşa milostivirii deschide-o nouă, ca să ne mântuim, căci în tine am nădăjduit.

Marele între prooroci Isaia te-a arătat cleşte ce ţinea cărbunele, Maica lui Hristos, luminează cu lumina Celui născut din tine pe cei ce se închină icoanei tale.

Prea slăvite sunt minunile tale, prea curată, câte ai făcut prin sfânta ta icoană, Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Canonul al doilea

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am glasul Tău, Dumnezeule, şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit puterea Ta, grăia proorocul.

Odinioară proorocul David dănţuia în faţa chivotului, iar poporul ce stă în faţa sfintei tale icoane, cu laude te slăveşte cântând: Bucură-te, apărătoarea neamului nostru.

Fecioară de Dumnezeu aleasă, pricina tuturor bunătăţilor şi stăpânitoarea a toate, risipeşte întunericul ce ne-a cuprins şi împărtăşirii celei de sus ne învredniceşte.

Slavă...,

Chivot înţelegător mai mult decât chivotul legii s-a arătat prea curată icoana ta, pe care, cu negrăite minuni şi daruri, Dumnezeu a prea slăvit-o.

Şi acum...,

Cer însufleţit, Maica lui Dumnezeu, care ai născut pe Soarele dreptăţii, luminează inima mea, ca să mă învrednicesc de darurile tale.

Catavasie: Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus, Cel unul din Dumnezeire, prin palmă curată, şi a mântuit pe cei ce cântă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Canonul întâi

Cântarea a 5-a

Irmos: Să-mi răsari mie, Doamne, lumina poruncilor Tale, că spre Tine, Hristoase, se îndreaptă din zori duhul meu şi Te laudă; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi la Tine am aflat scăpare, Împăratul păcii.

Fecioară prea curată, vezi pe poporul ce din noapte mânecă şi stă în faţa icoanei tale, aşteptând şi cerând dezlegare de păcate şi îndreptare vieţii.

Maica Luminii celei neapuse, nu ne lepăda de la faţa ta, ci te milostiveşte spre noi, căci altă nădejde nu avem.

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti tăria mea, şi puterea, şi prin tine mă voi bucura de Domnul şi Dumnezeul şi Mântuitorul meu.

Toţi împreună astăzi, bucurându-ne cu psalmi şi cântări duhovniceşti, cinstim icoana ta, cerând iertare de păcate şi mântuire sufletului, Fecioară de Dumnezeu aleasă.

Canonul al doilea

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noapte Te laud...

Având icoana ta cea sfântă, Fecioară, Biserica s-a arătat ca alt Rai, în care toţi cu osârdie te slăvesc şi i se închină cu dragoste.

Râu prea dulce şi izvor îndestulat te-am agonisit pe tine, prea curată, dăruieşte vindecare şi tămăduieşte pe cei ce te cheamă cu credinţă.

Slavă...,

Celor ce alergăm cu credinţă la sprijinul tău, grăbeşte spre ajutor, Maica lui Dumnezeu, izbăvindu-ne de cumplita boală, şi gonind duhurile cele viclene.

Şi acum...,

Primeşte, prea curată Fecioară, rugăciunile cele de taină ale celor ce se închină sfintei tale icoane şi laudă prea slăvită naşterea ta.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Canonul întâi

Cântarea a 6-a

Irmos: Pe marea vieţii, prin faptele mele m-am prăbuşit în adânc; dar ca Iona din chit, aşa strig Ţie: Fiule şi Cuvântule al lui Dumnezeu, scoate-mă din adâncul răutăţilor, rogu-mă.

Chinuit fiind de fărădelegile mele, mă rog ţie, Doamnă, tămăduieşte-mă cu darul cel dat ţie, de Dumnezeu Născătoare.

De furtuna cea pornită asupra noastră izbăveşte-ne şi viforul ispitelor îl potoleşte, curată, pe cei ce te cinstesc pe tine şi se închină icoanei tale.

Prin tine scârba se risipeşte şi credincioşii se mântuiesc, ca ceea ce eşti izvorul bucuriei, Preasfântă Fecioară, lauda dreptcredincioşilor.

Când se înmulţesc întristările şi duşmanii se întăresc, pe cei ce aleargă la icoana ta, cerându-ţi ajutorul, degrab îi izbăveşte, Maică prea curată.

Canonul al doilea

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru.

La bunătatea ta scăpăm, Fecioară Maică, şi către tine ridicăm ochii inimii, nu ne trece cu vederea şi vom jertfi ţie glas de laudă.

Când mă afund în viforul mării vieţii, către tine strig întru scârba inimii mele: Stăpână, scoate din stricăciune viaţa mea şi mă mântuieşte.

Slavă...,

Fiind înconjurat de mulţimea păcatelor, se sfârşeşte duhul meu, iar tu, curată, fiind scăparea noastră, degrab mă izbăveşte.

Şi acum...,

Maica lui Dumnezeu, pe Cel născut din tine roagă-L ca să risipească pe cei ce se luptă cu mine şi mă mântuieşte.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care săvârşiţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 2-lea: Celor ce vin şi se închină sfintei tale icoane, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cinstind-o cu credinţă şi cerându-ţi ajutorul tău, degrab le ajută, ca ceea ce eşti milostivă şi singura nădejde de mântuire a neamului creştinesc.

Icos: Arătarea cea prea minunată a Fecioarei prea curate văzând, cu toţii să alergăm şi cu credinţă să ne închinăm icoanei ei celei făcătoare de minuni şi adunându-ne, într-un glas, pe cea fără de prihană să o lăudăm: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine, binecuvântată eşti tu între femei, ca ceea ce ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Canonul întâi

Cântarea a 7-a

Irmos: Idolului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, au fost puşi la încercări ca aurul în topitoare; că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Sfântul locaş al Adormirii tale, căruia ai binevoit a-i da cinstita ta icoană, nu înceta să-l păzeşti, prea curată, ca ceea ce eşti singură, adevărata apărătoare.

Scăpare şi acoperământ te arăţi celor ce aleargă la ajutorul tău, Preasfântă Fecioară, păzindu-i de toate relele.

Pe cei ce ard în cuptorul ispitelor şi al necazurilor rourează-i cu curgerile îndurărilor tale, ca să cunoască grabnicul tău ajutor de Maică, Stăpână.

Toate cursele vrăjmaşului cele întinse mie cu vicleşug, sfărâmă-le degrab, Maică, şi păzeşte în pace viaţa mea, prea curată.

Canonul al doilea

Cântarea a 7-a

Irmos: Din Iudeea venind tinerii...

Sfânta ta icoană, Maica lui Dumnezeu, în văpaia focului a-i păzit-o nevătămată, şi cu darul tău revarsă mulţime de minuni celor ce cu evlavie o cinstesc pe ea.

Tuturor le dăruieşti bogatele tale daruri, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, iar mulţimea vindecată îţi cântă: Bucură-te, izvorul cel grabnic al vindecării noastre.

Slavă...,

Cetele cereşti se veselesc împreună cu mulţimea poporului, Născătoare de Dumnezeu, întru luminată prăznuirea ta, căci verşi minuni celor ce te cinstesc cu dragoste.

Şi acum...,

Preasfântă Fecioară, ceea ce ai născut cu trup pe Unul din Treime, pe Împăratul Cerului, pe Acela roagă-L, Stăpână, să ne mântuiască pe noi.

Catavasie: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci groaza focului bărbăteşte călcând-o, s-au bucurat cântând: Prealăudate, Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Canonul întâi

Cântarea a 8-a

Irmos: În chip de flăcări de foc stau înaintea ta heruvimii şi serafimii, Doamne, şi toată zidirea cântare minunată cântă Ţie: Lăudaţi, binecuvântaţi şi prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Scară ce ai atins cerul te-a văzut Iacov cel mare între patriarhi, noi însă, Fecioară, te cântăm ca pe Născătoarea de Dumnezeu, care ai născut pe Cel mai înainte de veci, pe Dătătorul de viaţă.

David proorocul munte al lui Dumnezeu te-a numit, ce ai născut pe Izvorul cel pururea curgător, pe Acesta roagă-L să ne mântuiască pe noi.

Ajutor tare şi mijlocitoare neschimbată către Fiul tău şi Dumnezeul nostru te avem, Fecioară, pe care îl prea înăltăm întru toţi vecii.

Stâlp şi tărie te-ai arătat celor ce ne asupresc pe noi, Stăpână, iar celor ce te cinstesc cu credinţă te arăţi zid şi îngrădire.

Canonul al doilea

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă Oştile îngereşti, lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Icoana ta cea sfântă s-a arătat liman de mântuire şi tămăduire a tot felul de boli, Maica lui Dumnezeu, pentru aceasta totdeauna slăvim mila ta cea mare.

Pricina bucuriei eşti, cu totul lăudată Fecioară, că ai născut pe începătorul a tot binele, Cel ce dă pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Stăpână Doamnă, Împărăteasa tuturor, pe poporul nostru cu dumnezeiescul tău dar întăreşte-l, iar ţara aceasta o păzeşte în pace.

Şi acum...,

Fiind împodobită cu frumuseţea bunătăţilor, prea curată, ai născut pe Cuvântul, pe Cel ce a împodobit cu cuvioase frumuseţi pe cei ce te cântă pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Canonul întâi

Cântarea a 9-a

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul Său, pentru că a dat jos pe cei puternici de pe scaune şi a înălţat pe cei smeriţi Dumnezeul lui Israel, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru înălţime şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

Făclie ce ai purtat Lumina cea neînserată, Maica lui Dumnezeu, luminează cu harul cel dat ţie pe cei ce te cinstesc şi se închină dumnezeieştii tale icoane.

Limba omenească nu poate, după vrednicie, să te laude pe tine, Stăpână, însă ca ceea ce eşti Maica milostivirii, primeşte de la noi această puţină cântare, prea curată Fecioară.

Pământ însufleţit şi înţelegător eşti, prea curată, ce ai odrăslit spicul cel ceresc, care ne-a izbăvit de foamea cea de suflet pierzătoare.

Sfânta ta icoană, Maica lui Dumnezeu, s-a arătat tuturor celor ce o cinstesc cu evlavie pricină de viaţă, izvor pururea curgător şi dar de vindecări.

Canonul al doilea

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mă-rindu-te pe tine.

Mulţimea credincioşilor, adunaţi fiind, se roagă şi cântă prea slăvita icoană a prea curatului tău chip şi al Pruncului Celui născut din tine, prea lăudată, rugăciunile cărora le primeşte ca o milostivă.

Neamurile toate te fericesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, căci ai născut lumii Bucuria cea negrăită, iar noi, în faţa sfintei tale icoane stând, ne rugăm să ne învredniceşti în veacul viitor de bucuria aleşilor tăi.

Slavă...,

De pe pământ la cer dumnezeiasca ta icoană ne trage, prea curată, pe noi, cei ce ne închinăm cu evlavie şi o cinstim cu dragoste; pentru aceasta pe tine cu dreaptă credinţă te mărim.

Şi acum...,

Îmbrăcăminte luminată i-ai dăruit icoanei tale, Stăpână, ca una ce eşti Împără-teasa tuturor făpturilor, iar pe cei ce se apropie şi o sărută cu credinţă, îi mântuieşti cu darul cel dat ţie, prea curată Fecioară.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte cu Duhul fiind luminat, şi să prăz-nuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Luminânda

Sfânta ta icoană ai dăruit-o nouă, Fecioară prea curată, ca acoperământ şi zid nebiruit, izvor de minuni şi liman de mântuire celor aflaţi în nevoi. Pentru aceasta te slăvim pe tine, dumnezeiască Mireasă, ca ceea ce eşti ajutătoarea creştinilor. (de 2 ori)

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Cu glas de mulţumire te lăudăm, Fecioară prea curată, pentru chipul tău cel dat nouă, căci s-a arătat vistierie de bunătăţi şi izvor de minuni celor ce îl cinstesc cu credinţă şi i se închină cu dragoste.

Născătoare de Dumnezeu, Marie, mântuieşte poporul care te cinsteşte şi te cheamă întru ajutor, căci în tine am pus nădejdea noastră, ca una ce eşti Împărăteasa tuturor făpturilor, Fecioară.

Să se tânguiască adunarea necredincioşilor care nu te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, şi nu se închină icoanei tale, iar noi, poporul cel credincios, te mărturisim, Fecioară prea curată, care ai născut pe Cel fără de ani, pe Cel ce a izbăvit din moarte sufletele noastre.

Preacurată Fecioară, ceea ce ai născut pe Mielul lui Dumnezeu, mai presus de fire, ai dăruit poporului nostru ca acoperământ sfinţit cinstita ta icoană, prin care sfinţeşti pe cei ce te laudă cu credinţă şi se închină cu evlavie icoanei tale.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea:

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Doxologia cea mare, troparul, ecteniile şi otpustul.

La Liturghie

Fericirile din cântarea a 3-a şi a 6-a. Prochimen gl. al 3-lea: Măreşte, suflete al meu... Stih: Că a căutat spre smerenia...

Apostolul din Epistola către Evrei (IX, 1-7): Fraţilor, adevărat este că şi Vechiul Testament...,

Epistola către Evrei

Evrei: IX, 1-7
1. Deci şi cei dintâi (Aşezământ) avea rânduieli pentru slujba dumnezeiască şi un altar pământesc,
2. Căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeşnicul şi masa şi pâinile punerii înainte; partea aceasta se numeşte Sfânta.
3. Apoi, după catapeteasma a doua, era cortul numit Sfânta Sfintelor,

4. Având altarul tămâierii de aur şi chivotul Aşezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise şi tablele Legii.
5. Deasupra chivotului erau heruvimii slavei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul.
6. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoţii intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârşind slujbele dumnezeieşti;
7. În cel de-al doilea însă numai arhiereul, o dată pe an, şi nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuşi şi pentru greşealele poporului.

Aliluia, glasul al 8-lea: Ascultă, fiică şi vezi...,

Stih: Feţei tale se vor ruga...

Evanghelia de la Luca

Evanghelia de la Luca (X, 38-42; XI, 27-28): În vremea aceea, a intrat Iisus într-un sat...

Luca: X, 38-42; XI, 27-28
38. Şi pe când mergeau ei, El a intrat într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei.
39. Şi ea avea o soră ce se numea Maria, care, aşezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui.
40. Iar Marta se silea cu multă slujire şi, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute.
41. Şi, răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijeşti şi pentru multe te sileşti;
42. Dar un lucru trebuie: căci Maria partea bună şi-a ales, care nu se va lua de la ea.
27. Şi când zicea El acestea, o femeie din mulţime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecele care Te-a purtat şi fericiţi sunt sânii pe care i-ai supt!
28. Iar El a zis: Aşa este, dar fericiţi sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc.

Chinonicul: Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.

Acatistul Maicii Domnului în cinstea icoanei făcătoare de minuni de la Mănăstirea Hârbovăţ

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Apărătoarei şi conducătoarei neamurilor creştineşti, călăuzitoarei şi izbăvitoarei, cântări de laudă aducem noi, credincioşii care ne-am adunat înaintea sfintei tale icoane, iar tu, Sfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai îndurări nespuse, primeşte rugăciunea noastră ce o aducem înaintea sfintei tale icoane făcătoare de minuni, ca în umilinţa inimii să-ţi cântăm: ***Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.***

Icosul 1

Stăpână, primul care ţi-a adus această laudă a fost Arhanghelul Gavriil, când ţi-a binevestit că vei zămisli pe Fiul lui Dumnezeu. Iar, după prea mărita ta adormire, toate puterile cereşti îţi aduc pururea această laudă în ceruri. Deci, cum să cutezăm noi, păcătoşii, a împreuna glasurile noastre cu ale celor fără de trupuri? Însă, amintindu-ne de îndurarea ta către toţi câţi se pocăiesc, cu frică şi cu dragoste îţi grăim unele ca acestea:

Bucură-te, ceea ce eşti adâncul milei;
Bucură-te, ceea ce eşti mare nesecată de iubire;
Bucură-te, bună solitoare a neamului creştinesc;
Bucură-te, ceea ce eşti în Hârbovăţ cetate mare;
Bucură-te, care pe oamenii pravoslavnici la Mănăstirea Hârbovăţului îi atragi cu legământurile iubirii;
Bucură-te, care toată scârba din sufletele lor o goneşti;
Bucură-te, ceea ce prin icoana ta de minuni făcătoare, ca printr-o stea ne conduci pe noi;
Bucură-te, care cu rugăciunile tale, năvălirile patimilor degrabă le alungi;
Bucură-te, care eşti pentru cei ce se îndoiesc întărire în cele bune;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovă-ţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 2
Toate puterile cereşti te văd, de Dumnezeu aleasă Fecioară, Împărăteasă, Maică a Cerescului Împărat, rugându-te Fiului tău şi Dumnezeului nostru pentru creştini. Iar noi, păcătoşii, văzând pe pământ sfânta ta icoană şi îngenunchind în faţa ei, cu bucurie ne închinăm ţie, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 2
Mijlocirea cea osârdnică cerească dăruieşte-ne-o nouă, Împărăteasă, căci cum am putea lăuda numele tău cu gurile noastre? Tu ne eşti solitoare bună şi puternică ca să ne ajuţi în toate nevoile, spre a-ţi cânta cu umilinţă acestea:
Bucură-te, ceea ce ne mângâi prin rugăciunile ce le aduci Fiului tău şi Dumnezeu;
Bucură-te, că cu rugăciunile tale ne izbăveşti de veşnicile suspinuri;
Bucură-te, că cu rugăciunile tale de Maică îl faci pe Fiul tău şi Dumnezeu îndurător spre noi;
Bucură-te, că cu rugăciunile tale linişteşti dreapta mânie a lui Dumnezeu asupra noastră;
Bucură-te, că cu solirile tale ni se iartă păcatele;
Bucură-te, că cu ajutorul tău patimile noastre se nimicesc;
Bucură-te, ceea ce ne ajuţi în toate necazurile şi nevoile noastre;
Bucură-te, că pe cei ce te prea măresc întotdeauna îi slăveşti;
Bucură-te, că cu bucuria ta linişteşti întristările noastre;
Bucură-te, ceea ce mereu ne dăruieşti bucurie;
Bucură-te, ceea ce ne deschizi uşile Raiului;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovă-ţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 3

Stăpână, arătat-ai îndoita putere a darului tău pe pământul Moldovei, când în locul pe care te-ai arătat, întreit ai înmulţit averile cu icoana ta cea făcătoare de minuni, care cu mâna ierarhului Pahomie primită a fost de la Moscova, fiind dăruită de mama lui Nicolae Albaduev, care a jertfit-o Sfintei Mănăstiri Hârbovăţ, pentru care cu bucurie cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având nesecată bogăţie de îndurări, întinzi mână de ajutor tuturor marginilor pământului, dând vindecare celor bolnavi, uşurare celor suferinzi, vedere orbilor şi tuturor de toate, împlinind a fiecăruia trebuinţă. Deci, noi cu mulţumire îţi cântăm acestea:

Bucură-te, că numai tu ne eşti Maica milostivirii;
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat chemarea de mult preţ a milei;
Bucură-te, că dăruieşti tuturor îndurări fără de număr;
Bucură-te, ceea ce vindeci ranele păcatelor noastre;
Bucură-te, că pe cei drepţi îi aşezi în locaşurile Raiului;
Bucură-te, că eşti nădejde a primirii bunurilor celor aşteptate;
Bucură-te, că pe toţi cei căzuţi îi pui iarăşi în starea de dar în curând;
Bucură-te, care ajuţi tuturor celor ce au nevoie de ajutorul tău;
Bucură-te, bucuria noastră, izbăveşte-ne de toate nevoile, boalele şi linişteşte întristările noastre;
Bucură-te, ceea ce uneşti pravoslavnicii din Moldova prin sfânta ta icoană;
Bucură-te, că eşti bucuria călugărilor din Hârbovăţ;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 4

Cerească Împărătească, tu ne ajuţi întotdeauna în viforul multor nevoi ce ne năvălesc pe noi, care cu credinţă scăpăm la tine şi ne închinăm icoanei tale purtătoare de vindecări, căci despre cea dintâi icoană a ta ai zis cândva: cu această icoană este harul meu şi puterea mea. Astfel noi credem cu adevărat cum că tu ne ajuţi nouă celor ce cântăm: Aliluia!

Icosul 4

Cămară aleasă a Duhului Sfânt, primind Dumnezeu în cer mijlocirea ta pentru noi, îţi împlineşte cererea, iar noi, păcătoşii, pe pământ, văzând sfânta ta icoană ce ne luminează ca un soare, cu îndrăzneală îţi cântăm, ca Maicii Domnului, astfel:

Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat pe Soarele cel văzut numai de îngeri;
Bucură-te, ceea ce ne luminezi cu lumina care nu se stinge;

Bucură-te, ceea ce ne înviezi pe noi, cei morţi de păcate;
Bucură-te, ceea ce pe mamele cele sterpe le faci născătoare de prunci;
Bucură-te, ceea ce curând goneşti pe duşmanii cei răi, care pe neaşteptate năvălesc asupra noastră;
Bucură-te, ceea ce întotdeauna ne îndulceşti cu bunătăţile cele dorite;
Bucură-te, ceea ce degrabă ne mângâi în necazurile şi scârbele noastre;
Bucură-te, că pe cei ce cheamă numele tău îi scapi de moarte năprasnică;
Bucură-te, că celor ce nădăjduiesc spre tine le dăruieşti viaţă fără de sfârşit;
Bucură-te, că pe cei care au către tine credinţă şi iubire îi duci la cer;
Bucură-te, ceea ce ne eşti puternică solitoare şi ne aperi de toate împrejurările;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 5

Stea dumnezeiască, cale aleasă către Soarele dreptăţii te-ai arătat, Stăpână. Celor ce se mântuiesc povăţuitoare. Precum în viaţa pământească ai fost către Fiul tău solitoare pentru oamenii din Cana Galileii, tot aşa şi după slăvita ta plecare la ceruri, rugăciunile credincioşilor din toate părţile pământului, ce se aduc Fiului tău şi Domnului nostru Iisus Hristos şi aici pe pământul Moldovei, în Mănăstirea Hârbovăţului, le înalţi la scaunul lui Dumnezeu, dăruindu-i lumii felurite vindecări, - celor ce cântă: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând oamenii în Mănăstirea Hârbovăţului în vremurile de demult şi în zilele mai de pe urmă, icoana trecând prin satele Moldovei, mulţime de vindecări şi minuni dăruite de tine, Maica lui Dumnezeu, ei îşi întăreau sufletele în dorinţa mântuirii, aducând călduroasa pocăinţă de păcatele lor şi aşa îţi cântau ţie:
Bucură-te, ceea ce le eşti orbilor vedere şi şchiopilor umblare;
Bucură-te, că eşti izbăvitoare de demoni a celor îndrăciţi prin frică şi spaimă;
Bucură-te, ceea ce ai întors cu minune para focului de la lăcaşul tău şi ai înviat pre pruncul Simeon prin rugăciunile stareţului;
Bucură-te, că prin acestea ai arătat din nou oamenilor puterea vechilor tale minuni;
Bucură-te, că vindecările de la sfânta ta icoană s-au înmulţit până-n zilele mai de pe urmă;
Bucură-te, ceea ce în toată lumea dăruieşti izvoare de vindecări de la sfânta icoană;
Bucură-te, ceea ce mai mult decât aceste daruri îmbogăţeşti duhovniceşte pe cei ce ţi se roagă ţie;
Bucură-te, că cu tine se laudă neamurile creştineşti;
Bucură-te, că şi cei cu puţină credinţă aleargă la ajutorul tău;
Bucură-te, că eşti nădejdea pământenilor şi ajutătoare în nevoi;

Bucură-te, bucuria celor cereşti şi a celor pământeşti;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbo-vă-ţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 6

Biserica lui Hristos propovăduieşte minunile tale, Născătoare de Dumnezeu, care-s ca nisipul mării şi ca stelele cerului. De la răsărit până la apus minunile tale sunt lăudate, căci nu există oraş sau ţară unde tu să nu fi lucrat cu puterea lui Dumnezeu spre izbăvirea, mântuirea, luminarea şi vindecarea celor numiţi cu numele lui Hri-stos, adică a creştinilor. Mai cu seamă prin sfintele tale icoane faci minuni, revărsând de la ele râuri de tămăduiri, milostiviri şi îndurări oamenilor care se chinuiesc în necazuri şi boli. Drept aceea te mărim cu glasuri de cântări duhov-niceşti şi cântăm Fiului tău şi Dumnezeului nostru: ***Aliluia!***

Icosul 6

Dumnezeiască pruncă, Fecioară, răsărit-ai în dumnezeiasca revărsare de lumină a slavei, ţinând în braţe pe veşnicul prunc Iisus Hristos, înconjurat de cetele puterilor arhangheliceşti, precum te vedem zugrăvită pe icoana, ce se numeşte tainicul Rug nears al lui Moise prin care dăruieşti credincioşilor daruri pline de îndurări, izbăvindu-i de foc şi de trăsnete. Vindecând pe cei slăbănogi, mângâind pe cei scârbiţi şi trimiţând tuturor cele bune şi folositoare de suflet spre a-ţi cânta cu glasuri netăcute unele ca acestea:
Bucură-te, că de tine se bucură în triumf soborul îngeresc şi neamul omenesc;
Bucură-te, că slava ta este mai presus decât laudele cereşti şi pământeşti;
Bucură-te, că de la înălţimea cerească, cu dragoste de mamă, priveghezi peste toată lumea;
Bucură-te, cea care pe cei scârbiţi de pe pământ îi cercetezi cu binefacerile tale;
Bucură-te, ceea ce nu treci cu vederea, în nenumăratele tale binefaceri, pe cei dispreţuiţi şi lepădaţi;
Bucură-te, ceea ce, în bunătatea inimii tale, scoţi din groapa pierzării pe cei dez-nădăjduiţi;
Bucură-te, ceea ce eşti alavastru ce porţi vindecări de orice neputinţă;
Bucură-te, ceea ce eşti purtătoare de mir binemirositor al lui Hristos, care ai umplut de bună mireasmă omenirea căzută;
Bucură-te, ceea ce dezlegi legătura păcatelor la păcătoşii care se pocăiesc;
Bucură-te, ceea ce zdrobeşti capcana patimilor celor ce se nevoiesc în curăţie;
Bucură-te, ceea ce eşti bucurie lină pentru tinerele mame, care îşi alăptează pruncii;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbo-vă-ţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 7
Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, vrând să încălzeşti inimile cu dorinţa vieţii veşnice prin minunile tale, vindeci pe cei bolnavi, izgoneşti dracii, slobozeşti pe cei robiţi, înviezi pe cei morţi, pentru ca noi, înţelegând puterea lui Dumnezeu, să dispreţuim cele ce sunt în deşert şi să adăugăm cele dumnezeieşti în sprijinirea sufletelor noastre, cântând neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7
Mănăstirea Hârbovăţului suferind iară cele mai grele prigoniri, când împreună cu întreaga ţară, prin viclenie, a fost despărţită de pravoslavnica credinţă şi dată sub stăpânirea ereticească, după un timp îndelungat a fost reîntoarsă creştinilor pravoslavnici. Apoi, fiind chemaţi călugării care erau împrăştiaţi, venind, au scos din cenuşă Sfânta icoană a Maicii Domnului, care de trei ori a fost în foc, dar au găsit-o neatinsă, nearsă, stând cu faţa în jos. Atunci toţi au îngenuncheat înaintea Stăpânei, cântând:
Bucură-te, apărarea Hârbovăţului;
Bucură-te, mustrarea ereticilor agareni;
Bucură-te, că lăcaşul tău nu pentru totdeauna l-ai părăsit;
Bucură-te, ceea ce ne înveţi frica lui Dumnezeu;
Bucură-te, că cu solirea ta mulţi turci s-au întors la credinţa ortodoxă;
Bucură-te, că din vremuri vechi mulţi eretici s-au îndreptat cu înţelepciunea ta;
Bucură-te, ceea ce chemi din nou pe credincioşi la rugăciune în sfântul tău lăcaş;
Bucură-te, că pe cei necredincioşi îi înveţi să se închine sfinţeniei de aici;
Bucură-te, ceea ce eşti pururea lăudată de drepţi şi de cuvioşi;
Bucură-te, că la tine năzuiesc cu pocăinţă cei căzuţi;
Bucură-te, ceea ce eşti întoarcerea la credinţă a celor lepădaţi;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbo-văţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 8
Voind Domnul cel îndelung răbdător şi a toate ştiutor să arate iubirea Sa de oameni din adâncul îndurărilor Sale, te-a ales de a fi Lui Maică, izvorul nesecat al milei, fiindcă, după dreapta judecată a lui Dumnezeu, chiar de-ar fi cineva vrednic de osândă, să fie, totuşi, păstrat cu puternica ta mijlocire şi să cânte Fiului tău şi Dumnezeului nostru: ***Aliluia!***

Icosul 8
Dumnezeule, bucuriile tale cele minunate Le-ai arătat în prea curata Maica Ta şi cu minuni ne-ai dăruit icoana ei care luminează pe oameni mai mult decât razele

soarelui, fiindcă ei ca şi cum ar vedea pe Născătoarea de Dumnezeu, cu căldura credinţei şi cu dragoste cântă:
Bucură-te, ceea ce peste pământul Moldovei întinzi icoana ta ca pe un nor;
Bucură-te, că pe aceasta ne-o arăţi drept milă şi apărare ca pe un veşmânt;
Bucură-te, că prin icoana ta izvorăşti pretutindenea o mulţime de minuni;
Bucură-te, că prin arătarea icoanei tale luminezi pe toţi oamenii;
Bucură-te, că cu aceasta arăţi în biserică un nou semn de dar;
Bucură-te, că noi, privind la icoana ta, ne închinăm ţie, adevăratei Născătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, că cu icoana ta, ca cu un stâlp de foc, alungi întristările şi întunericul păcatelor;
Bucură-te, că cu icoana ta luminezi mintea noastră asupra păcatului;
Bucură-te, că cu această biserică ai înrămat-o;
Bucură-te, că prin apărarea ta suntem păziţi noi, păcătoşii şi goneşti de la noi haina neagră a întristărilor noastre;
Bucură-te, ceea ce ne îmbraci cu veşnica bucurie;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 9
Străină minune vedem despre tine, Maica lui Dumnezeu, precum de boalele trupeşti, prin sărutarea sfintei tale icoane şi prin stropirea apei sfinţite, se vindecau cei ce cu credinţă cer vindecare, aşa şi patimile sufleteşti şi cele trupeşti ale roabei tale Elena s-au vindecat. Prin vederea şi prin purtarea sfintei tale icoane prin sate şi prin casele oamenilor credincioşi, cei ce cu dragoste o primeau se întăreau în credinţă, umplându-şi inimile de umilinţă, lăudându-te şi cântându-ţi: ***Aliluia!***

Icosul 9
Eu, nevrednicul, sunt cu totul plin de păcate, în deşertăciuni lumeşti mă pierd, iar pentru sufletul meu nimic nu agonisesc. Dar, privind la sfânta ta icoană, Stăpână, şi luminare de la dânsa primind, iarăşi pe calea mântuirii mă îndrept şi în bucuria inimii, îţi cânt ţie:
Bucură-te, comoara curăţiei;
Bucură-te, adâncul milelor;
Bucură-te, ceea ce pururi către Fiul tău rugăciuni adânci pentru cei credincioşi înalţi;
Bucură-te, ceea ce nu respingi rugăciunile păcătoşilor;
Bucură-te, că deznădăjduirea suferinţei Elenei ai acoperit, odată cu vindecarea bolii negre;
Bucură-te, că cei ce cheamă numele tău se ridică din căderea cea străină;

Bucură-te, prin care eresurile luptătoare împotriva icoanelor în toată lumea au fost ruşinate;
Bucură-te, prin care credinţa adevărată pe pământul Moldovei s-a reîntors;
Bucură-te, ceea ce înalţi sufletele la nevoinţa întregii înţelepciuni - la viaţa în feciorie;
Bucură-te, ceea ce înveţi pe cei ce ne obijduiesc;
Bucură-te, a inimilor noastre umilinţă şi a sufletelor nădejde;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 10
Domnul cel iubitor de oameni, voind să mântuiască neamul omenesc de înşelăciunea vrăjmaşului, ni te-a dăruit pe tine, Maica pământenilor, spre ajutor, zicând: *„Fii ai oamenilor, iată Maica Mea, ea va fi acoperământ şi scăpare celor obijduiţi"*, ca prin tine să-i ridice din adâncul păcatelor pe toţi cei care cântă: ***Aliluia!***

Icosul 10
Împărate ceresc - aşa se roagă întotdeauna pentru noi cereasca Împărătească - ***primeşte pe tot omul care Te prea măreşte şi cheamă numele Tău unde se face pomenirea sfântului Tău nume şi pentru numele Tău mă pomeneşte şi pe mine. Nu-i îndepărta de la faţa Ta, ci să fie peste ei bunăvoinţa Ta, primeşte de la dânşii toată cererea şi pe toţi îi izbăveşte din nevoi.*** Noi însă, păcătoşi fiind, nădăjduim în rugăciunile tale de Maică şi grăim acestea:
Bucură-te, că tu eşti rugătoarea noastră fierbinte către Dumnezeu;
Bucură-te, că rugăciunile tale de Maică au multă putere pentru a-L face îndurat pre Stăpânul;
Bucură-te, ceea ce eşti nădejdea celor deznădăjduiţi şi le linişteşti durerile;
Bucură-te, ceea ce luminezi nevrednicia noastră cu darul tău;
Bucură-te, ceea ce cu curăţia ta ne curăţeşti întinăciunile noastre;
Bucură-te, ceea ce cu mireasma ta faci rugăciunile noastre drepte;
Bucură-te, ceea ce pulberea trupului nostru stricăcios o schimbi în nestricăciune;
Bucură-te, ceea ce contra slăbiciunilor noastre ne dai întărire;
Bucură-te, ceea ce vindeci boalele noastre sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, ceea ce degrabă împrăştii norul patimilor, scârbelor şi a întristărilor ce vin asupra noastră;
Bucură-te, ceea ce, prin stăruitoarele tale rugăciuni, ne dăruieşti toate cele de folos;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 11
Toată firea îngerească se minunează, Doamne, de lucrarea Ta cea plină de milostivire, căci ai dăruit mult păcătosului neam omenesc o apărătoare şi ajutătoare puternică. Plecându-se spre neputinţele noastre, prin minunata sa icoană, ea ne dăruieşte mângâieri nespuse - celor ce cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11
Te-ai milostivit, Stăpână, cu lumina vieţii vremelnice şi nădejdea vieţii veşnice, pentru un oarecare om din Moldova care era să moară, dar chemând sfânta icoană în casa lui, gustând apa sfinţită de la icoana ta şi spălându-se cu ea, îndată s-a făcut sănătos. Această minune văzând-o, rudeniile şi credincioşii, cu frică şi cu umilinţă, ţi-au strigat:
Bucură-te, ceea ce eşti vindecătoarea celor bolnavi;
Bucură-te, ceea ce asculţi pe creştini în scârbe şi în boale;
Bucură-te, că cu tine a fost alungată moartea de la omul care o aştepta;
Bucură-te, că cu tine ni s-a dăruit neclintita credinţă;
Bucură-te, că bunăvestirea Arhanghelului Gavriil se împlineşte în faţa ochilor noştri;
Bucură-te, că după graiul lui eşti pururea fericită;
Bucură-te, că Mănăstirea Hârbovăţului ţi-ai ales-o drept loc de permanentă petrecere;
Bucură-te, că, fiind purtată prin sate, multe semne şi minuni ai făcut;
Bucură-te, ceea ce n-ai respins nădejdea celor ce te-au primit cu credinţă în casele lor;
Bucură-te, ceea ce primeşti cererile cele fierbinţi ale tuturor creştinilor ce se roagă ţie;
Bucură-te, ceea ce ne dăruieşti sănătate şi ne conduci spre mântuire;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 12
Darul vindecărilor şi umilinţa rugătoare de la a ta stăpână icoană, izvorând, să nu fie în deşert sufletelor noastre, dacă pentru păcate în nesimţire împietrită am căzut, însă, ca una ce ai putere de a învia morţii, trezeşte şi a noastră sufletească amorţire şi cu gând bun inimile noastre le luminează, ca linguşirea păcatului urând, să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12
Cântând puternicul tău ajutor, te lăudăm toţi ca pe o mare solitoare a noastră şi ne închinăm ţie, celei ce te rogi pentru noi, căci credem şi nădăjduim că vei cere de la

Fiul tău şi Dumnezeu bunătăţile cele veşnice şi cele vremelnice tuturor celor ce cu dragoste strigă astfel:
Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;
Bucură-te, sfinţirea tuturor celor cereşti şi pământeşti;
Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului;
Bucură-te, călcarea tuturor curselor şi a ispitelor ce vin de la lume, de la trup şi de la diavol;
Bucură-te, neaşteptata împăcare a celor cumplit învrăjbiţi;
Bucură-te, neştiuta îndreptare a păcătoşilor celor nepocăiţi;
Bucură-te, ceea ce nu lepezi pe cei nebăgaţi în seamă de toţi şi părăsiţi în lume;
Bucură-te, ceea ce răpeşti din groapa pierzării pe cei cu totul căzuţi în deznădejde;
Bucură-te, ceea ce ai lăsat să se aducă în locaşul tău icoana ta, ca pe o propovăduitoare a mântuirii, de către mama lui Nicolai Albaduev;
Bucură-te, ceea ce din înălţimea cerului priveşti la robii tăi apăsaţi de păgâni;
Bucură-te, ceea ce pe cei credincioşi îi scapi din orice nenorocire şi îi îndemni spre fapte bune;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Maică prea lăudată a lui Hristos Dumnezeul nostru, care ai înfiat prin iubirea ta toate neamurile creştineşti! Noi, pământenii, nu ne pricepem a te lăuda precum se cuvine. Dar, fiind biruiţi de dragostea ta şi ridicându-ne privirile la sfânta ta icoană de minuni făcătoare, te rugăm să nu ne lipseşti pe noi, toţi fiii tăi, de îndurarea ta şi de apărarea ta fierbinte în scârbele, boalele şi toate nevoile noastre şi îţi cântăm: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Stăpână, primul care ţi-a adus această laudă a fost Arhanghelul Gavriil, când ţi-a binevestit că vei zămisli pe Fiul lui Dumnezeu. Iar, după prea mărita ta adormire, toate puterile cereşti îţi aduc pururea această laudă în ceruri. Deci, cum să cutezăm noi, păcătoşii, a împreuna glasurile noastre cu ale celor fără de trupuri? Însă, amintindu-ne de îndurarea ta către toţi câţi se pocăiesc, cu frică şi cu dragoste îţi grăim unele ca acestea:
Bucură-te, ceea ce eşti adâncul milei;
Bucură-te, ceea ce eşti mare nesecată de iubire;
Bucură-te, bună solitoare a neamului creştinesc;
Bucură-te, ceea ce eşti în Hârbovăţ cetate mare;

Bucură-te, care pe oamenii pravoslavnici la Mănăstirea Hârbovăţului îi atragi cu legământurile iubirii;
Bucură-te, care toată scârba din sufletele lor o goneşti;
Bucură-te, ceea ce prin icoana ta de minuni făcătoare, ca printr-o stea ne conduci pe noi;
Bucură-te, care cu rugăciunile tale, năvălirile patimilor degrabă le alungi;
Bucură-te, care eşti pentru cei ce se îndoiesc întărire în cele bune;
Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.

Condacul 1

Apărătoarei şi conducătoarei neamurilor creştineşti, călăuzitoarei şi izbăvitoarei, cântări de laudă aducem noi, credincioşii care ne-am adunat înaintea sfintei tale icoane, iar tu, Sfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai îndurări nespuse, primeşte rugăciunea noastră ce o aducem înaintea sfintei tale icoane făcătoare de minuni, ca în umilinţa inimii să-ţi cântăm: ***Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lauda Hârbovăţului şi a Moldovei ocrotitoare.***

Rugăciune

O, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti mai presus decât heruvimii şi mai cinstită decât serafimii. Fecioară de Dumnezeu aleasă, bucuria tuturor celor necăjiţi, dă-ne nouă mângâiere, tuturor celor ce suntem în necazuri şi boale, că afară de tine altă scăpare şi ajutor nu avem. Tu una eşti mijlocitoare bucuriei noastre.

Ca Maica lui Dumnezeu şi Maica milostivirii, stând înaintea prestolului PreaSfintei Treimi, poţi să ne ajuţi nouă, că nimeni dintre cei ce se roagă ţie cu credinţă nu este ruşinat. Auzi-ne şi acuma, în ziua necazului nostru, pe noi, cei ce cădem înaintea icoanei tale şi cu lacrimi ne rugăm ţie.

Alungă de la noi toate necazurile, boalele şi nevoile care vin asupra noastră în această vremelnică viaţă, prin atotputernica ta mijlocire, nu ne lipsi pe noi nici de veşnica şi nesfârşita bucurie întru Împărăţia Fiului tău şi Dumnezeului nostru în vecii vecilor. Amin.

Sursa:
http://manastireahirbovat.md/acatistul-maicii-domnului-in-cinstea-icoanei-facatoare-de-minuni-de-la-manastirea-harbovat/

http://ortodox.it/acatistul-maicii-domnului-in-cinstea-icoanei-facatoare-de-minuni-de-la-manastirea-harbovat/

Acatistul icoanei Maicii Domnului de la Mănăstirea Hârbovăţ

Tipărit cu binecuvântarea prea sfinţitului Nicodim, episcop de Edineţ şi Briceni

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire. S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.

Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,

Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Apărătoare Doamnă, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ca ceea ce ai fost aleasă dintre toate neamurile, mulţumiri aducem ţie, noi, robii tăi, şi ca cei ce ne izbăvim de rele prin arătarea cinstitei tale icoane, împreună cu cereştile cete, cântare de laudă îţi aducem, strigând: ***Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!***

Icos 1

Cetele monahilor şi mulţimea credincioşilor împreună te fericesc pe tine, Prea-sfântă Fecioară, ca singură nădejde de mântuire şi scăpare a tuturor; şi urmând puterilor cereşti, cu glas de laudă, îţi strigă unele ca acestea:

Bucură-te, adâncul înţelepciunii celei dumnezeieşti;
Bucură-te, că eşti mai presus de oştile cereşti;
Bucură-te, cea singură cu adevărat binecuvântată;
Bucură-te, prin care greşeala strămoaşei a fost îndreptată;
Bucură-te, Stăpână ce ai zdrobit cu naşterea ta uşile iadului;
Bucură-te, Împărăteasă ce risipeşti cursele diavolului;
Bucură-te, bucuria şi lauda îngerilor;
Bucură-te, tăria şi întărirea oamenilor;
Bucură-te, ceea ce eşti cu totul lăudată;

Bucură-te, Fecioară prea nevinovată;
Bucură-te, petrecerea Stăpânului făpturii;
Bucură-te, învierea celor ce au fost supuşi stricăciunii;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 2

Văzând Preacurata din înălţimea sfântului său locaş suferinţa şi greutatea poporului nostru, a îndemnat pe o văduvă ce avea în casa ei icoana prea nevinovatei şi a dumnezeiescului Prunc să o dea în dar pământului acestuia ca ocrotire şi ajutor tuturor celor aflaţi în nevoi, ca, acoperiţi fiind de harul Celui Preaînalt, să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 2

Adusă fiind în Ţara Moldovei cinstita ta icoană, Născătoare de Dumnezeu, ai ales ca sălăşluire prea curatului tău chip locaşul închinat cinstitei tale Adormiri din Hârbovăţ, de unde ai început a revărsa milele tale cele bogate peste cei ce alergau cu credinţă la ajutorul tău, strigându-ţi unele ca acestea:
Bucură-te, Maica milostivirii;
Bucură-te, că ai ales locaşul Adormirii;
Bucură-te, păzitoarea şi îngrădirea tuturor;
Bucură-te, întărirea şi scăparea creştinilor;
Bucură-te, Stăpână care eşti curăţire a lumii;
Bucură-te, ceea ce ai purtat Focul dumnezeirii;
Bucură-te, ajutătoarea celor ce se roagă ţie cu credinţă;
Bucură-te, îndemnul celor slabi în nevoinţă;
Bucură-te, mântuirea noastră din robia păcatului;
Bucură-te, izbăvitoare de chinurile iadului;
Bucură-te, dumnezeiască intrare a celor ce se mântuiesc:
Bucură-te, lauda neamului creştinesc;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 3

Maică prea sfântă, nădejdea mântuirii noastre, îndreptându-ne spre tine şi mintea, şi sufletul, şi toată fiinţa noastră, cu cântări duhovniceşti te fericim; iar prin arătarea sfintei tale icoane, izbăveşte de toate primejdiile pe noi, robii tăi, cei ce cântăm Domnului: ***Aliluia!***

Icos 3

Cinstitei tale icoane, celei făcătoare de minuni, cu evlavie închinându-ne, Fecioară prea curată, nădăjduim la milostivirea ta cea de Maică, şi cu credinţă şi cu dragoste îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, Maica Domnului cea fără de prihană;
Bucură-te, curăţitoare bună şi caldă;
Bucură-te, Fecioară neîntinată;
Bucură-te, ţarina cea nearată;
Bucură-te, ceea ce eşti locaşul Luminii;
Bucură-te, că ai stricat întunericul nedumnezeirii;
Bucură-te, ocrotirea celor ce aleargă la ajutorul tău;
Bucură-te, izbăvirea noastră din cursele celui rău;
Bucură-te, ceea ce eşti nimicirea patimilor;
Bucură-te, ajutătoare în vremea necazurilor;
Bucură-te, vindecarea rănilor celor sufleteşti;
Bucură-te, tămăduirea bolilor celor trupeşti;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 4
Palat dumnezeiesc şi însufleţit al lui Dumnezeu Cuvântul Celui întrupat te cunoaştem, Fecioară prea nevinovată, căci ai născut în chip de nedescris pe Făcătorul tuturor, pe care roagă-L să mântuiască pe cei ce cinstesc cu dragoste şi se închină cu credinţă sfintei tale icoane, cântând: ***Aliluia!***

Icos 4
Născătoare de Dumnezeu, celor ce cer mijlocirea ta de Maică degrab le ajuţi, căci neîncetat reverşi asupra noastră milele tale cele bogate, ca una ce eşti plină de har; pentru care primeşte de la noi laudele acestea:
Bucură-te, Stăpână de toţi slăvită;
Bucură-te, decât heruvimii mai cinstită;
Bucură-te, Maică Fecioară prea curată;
Bucură-te, că la tine nădăjduieşte lumea toată;
Bucură-te, mângâierea celor robiţi;
Bucură-te, întărirea celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, înnoirea tuturor;
Bucură-te, nădejdea păcătoşilor;
Bucură-te, acoperământul celor orfani;
Bucură-te, întărirea celor slabi;
Bucură-te, alinarea străinilor;
Bucură-te, bucuria scârbiţilor;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 5

Prin venirea cinstitei tale icoane în Ţara Moldovei, Născătoare de Dumnezeu, ai arătat purtarea de grijă pentru toţi cei ce poartă numele lui Hristos, căci ai îndemnat pe episcopul Pahomie a o întâmpina şi a binecuvânta cu ea mulţimea poporului, care văzând milele tale, a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 5

Preasfântă Fecioară, vistierie de bunătăţi şi izvor de minuni s-a arătat icoana ta, Maica lui Dumnezeu, celor ce te cheamă întru ajutor şi te cinstesc cu credinţă; pentru care toţi, adunaţi fiind cu glas de mulţumire te lăudăm aşa:
Bucură-te, Maica Împăratului tuturor;
Bucură-te, că ne îndemni la jugul cel uşor;
Bucură-te, masă însufleţită de Duhul Sfânt;
Bucură-te, că ne chemi a trăi curat pe pământ;
Bucură-te, izvor de vindecări minunate;
Bucură-te, veghetoare în zi şi în noapte;
Bucură-te, izbăvire de duhurile rele;
Bucură-te, albeală ce curăţeşti patimile;
Bucură-te, că ai înviat pe pruncul cel răposat;
Bucură-te, că viaţă lui i-ai dat;
Bucură-te, ajutătoare grabnică în nevoi;
Bucură-te, că porţi grijă de noi;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 6

Mântuieşte poporul care te cinsteşte şi te cheamă întru adevăr, Marie de Dumnezeu Născătoare, ca ceea ce eşti zid nebiruit şi liman de mântuire celor aflaţi în nevoi, căci te mărturisim, Fecioară prea curată, ce L-ai născut pe Cel fără de ani, căruia Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 6

Să se tânguiască adunarea celor rău credincioşi, care nu te mărturisesc, Născătoare de Dumnezeu, iar noi, cei ce nădăjduim întru tine, împreună cu proorocul te chemăm: Deschide-ne nouă uşa milostivirii, ca să ne mântuim prin tine din nevoi şi mântuiţi fiind, să-ţi cântăm aşa:
Bucură-te, poartă văzută de proorocul Iezechiel;
Bucură-te, munte arătat de minunatul Daniel;
Bucură-te, teologhisirea heruvimilor;
Bucură-te, mirarea serafimilor;
Bucură-te, bucuria cetelor cereşti;

Bucură-te, mângâierea celor pământeşti;
Bucură-te, uşa milostivirii;
Bucură-te, limanul mântuirii;
Bucură-te, îţi cântă cei vindecaţi;
Bucură-te, Maica celor îndureraţi;
Bucură-te, dezlegarea sterpiciunii celor căsătoriţi;
Bucură-te, povăţuitoarea celor sfinţi;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 7

Chivot înţelegător s-a arătat icoana ta Maica lui Dumnezeu mai mult decât chivotul cel neînsufleţit al legii celei vechi, pe care cu negrăite daruri şi minuni a proslăvit-o Hristos Dumnezeu, Cel născut din tine, căruia Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 7

Prea slăvite sunt minunile tale, prea nevinovată, câte ai făcut prin icoana ta cea făcătoare de minuni, Marie de Dumnezeu aleasă, căci nici focul cel mistuitor nu a putut să o nimicească şi de cei rău credincioşi ai păstrat-o neatinsă, pentru care noi te lăudăm aşa:
Bucură-te, Maica Domnului Iisus;
Bucură-te, că ai născut Răsăritul cel de sus;
Bucură-te, carul Soarelui dreptăţii;
Bucură-te, izvorul apei vieţii;
Bucură-te, că împarţi daruri negrăite;
Bucură-te, că ai vindecat pe cel lipsit de minte;
Bucură-te, izbăvire de văpaia focului;
Bucură-te, pază de duhurile întunericului;
Bucură-te, mustrarea agarenilor;
Bucură-te, lepădarea învăţăturii rău credincioşilor;
Bucură-te, îndreptarea vieţii celor ce greşesc;
Bucură-te, mângâierea celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 8

Maica Luminii celei neapuse, Preasfântă Fecioară, când se înmulţesc întristările şi duşmanii se întăresc, pe cei ce aleargă la tine, cerându-ţi ajutorul, degrab îi izbăveşte cu harul Fiului tău şi Dumnezeului nostru, pe care lăudându-L, Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 8

La bunătatea ta scăpăm, prea milostivă Maică, şi către tine ridicăm ochii inimii, căci tu având bogăţie nesecătuită de îndurări, tuturor le întinzi mână de ajutor şi dăruieşti fiecăruia cele de mântuire pentru care ţie, ca Maicii lui Dumnezeu, îndrăznim a grăi:
Bucură-te, cartea în care S-a scris Cuvântul cel adevărat;
Bucură-te, râu prea dulce şi izvor nesecat;
Bucură-te, porfiră de Dumnezeu aleasă;
Bucură-te, prea milostivă Împărătească;
Bucură-te, stâlpul fecioriei;
Bucură-te, vas ales al curăţiei;
Bucură-te, rugătoare neadormită;
Bucură-te, mireasă ce nu ştii de nuntă;
Bucură-te, Stăpână prea lăudată;
Bucură-te, că întăreşti prin minuni credinţa cea dreaptă;
Bucură-te, umilirea inimilor învârtoşate;
Bucură-te, risipirea gândurilor celor necurate;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 9
Cetele îngereşti împreună cu mulţimea poporului se veselesc, Fecioară Maică, căci ai binevoit a da cinstita icoană pământului acestuia ca ocrotire şi semn al purtării tale de grijă, ce o arăţi faţă de noi, Născătoare de Dumnezeu; pentru care, minunându-ne, cu glas de laudă strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9
Nici o limbă nu va putea spune mulţimea minunilor tale, pe care le faci cu noi, curată, căci ne izbăveşti de furtuna cea pornită asupra noastră şi viforul ispitelor îl potoleşti, pentru care, Născătoare de Dumnezeu, la bunătatea ta scăpăm şi către tine ridicând ochii inimii, te lăudăm aşa:
Bucură-te, carte pecetluită cu Duhul Sfânt;
Bucură-te, nădejdea celor de pe pământ;
Bucură-te, că de arhanghel ai fost vestită;
Bucură-te, floarea cea neveştejită;
Bucură-te, pământul cel nesemănat;
Bucură-te, că lui Dumnezeu Cuvântul trup I-ai dat;
Bucură-te, comoara curăţiei;
Bucură-te, locaşul bucuriei;
Bucură-te, întărirea celor aflaţi în suferinţe;
Bucură-te, deschiderea glasului conştiinţei;
Bucură-te, că goneşti negura ispitelor;

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 10

Precum odinioară în văpaia focului cinstita ta icoană ai păzit-o nevătămată, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce ard în cuptorul ispitelor şi al necazurilor rourează-i cu curgerile îndurărilor tale, ca să cunoască grabnicul tău ajutor de Maică şi să-I cânte Celui născut din Tine: ***Aliluia!***

Icos 10

Tuturor celor ce aleargă la ajutorul tău le dăruieşti bogatele tale daruri, Marie de Dumnezeu aleasă, pentru aceasta mulţimea vindecată cu glas de laudă îţi cântă:
Bucură-te, ancoră tare şi neclintită;
Bucură-te, Maică prea cinsită;
Bucură-te, fântână de har bogată;
Bucură-te, Fecioară binecuvântată;
Bucură-te, locaş sfinţit al Celui Preaînalt;
Bucură-te, vas cinstit şi curat;
Bucură-te, cârmuirea vieţii noastre celei pământeşti;
Bucură-te, slava celor cereşti;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciţi la calea mântuirii;
Bucură-te, Maică ce nu ştii de mire;
Bucură-te, potolirea patimilor celor de suflet pierzătoare;
Bucură-te, grabnica noastră scăpare;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 11

Stăpână Doamnă, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ţara aceasta în pace o păzeşte, iar pe poporul cel fără de răspuns cu dumnezeiescul har întăreşte-l, ca, acoperit de mâna ta, să cânte Celui ce a venit să mântuiască neamul omenesc: ***Aliluia!***

Icos 11

Făclie ce ai purtat Lumina cea cerească, Maica lui Dumnezeu, luminează cu harul cel dat ţie pe cei ce se închină dumnezeieştii tale icoane şi te cinstesc cu credinţă, cântându-ţi unele ca acestea:
Bucură-te, cugetare smerită;
Bucură-te, minte de har sfinţită;
Bucură-te, alăută duhovnicească;
Bucură-te, făclie cerească;
Bucură-te, apărătoare neobosită;

Bucură-te, ocrotitoare neadormită;
Bucură-te, mijlocitoarea celor greşiţi;
Bucură-te, mângâierea celor asupriţi;
Bucură-te, vindecarea bolilor;
Bucură-te, izgonirea diavolilor;
Bucură-te, izbăvitoare de cele rele;
Bucură-te, că înlături din suflet patimile;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 12
Neamurile toate te fericesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut lumii Bucuria cea negrăită, iar noi, în faţa dumnezeieştii tale icoane stând, ne rugăm ca să mântuieşti sufletele noastre şi aşa să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 12
Slăvind minunile tale, Maica lui Dumnezeu, toţi te lăudăm ca pe o strajă neobosită şi cu umilinţă cinstim icoana ta cea sfântă, că pe cei ce se apropie de ea cu credinţă şi o cinstesc cu dragoste îi mântuieşti cu darul cel dat ţie; şi, îngenunchind cu evlavie înaintea ei, îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, izvorul bucuriei;
Bucură-te, noian bogat al milei;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har;
Bucură-te, Maică dată nouă în dar;
Bucură-te, sălăşluirea Duhului Sfânt;
Bucură-te, numele cel din veac proorocit;
Bucură-te, vas de Dumnezeu purtător;
Bucură-te, înfruntarea demonilor;
Bucură-te, cea prin care ni s-a arătat Cel mai presus de lume;
Bucură-te, dumnezeiască bunăvoire;
Bucură-te, nădejdea tuturor creştinilor;
Bucură-te, întărirea dreptslăvitorilor;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 13 (de 3 ori)
O, Fecioară întru tot lăudată, ceea ce ai născut pe Împăratul Hristos, Dumnezeul nostru, primeşte această puţină rugăciune şi izbăveşte din toate nevoile şi de munca cea veşnică pe toţi cei ce cântă: ***Aliluia!***

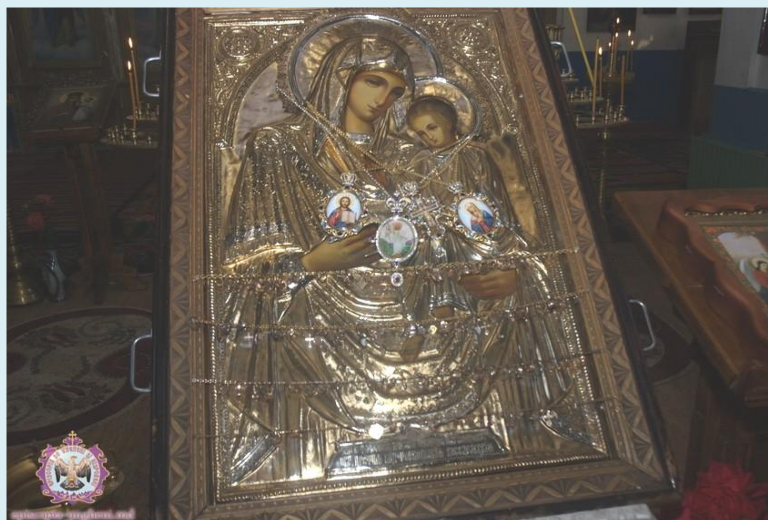
Apoi:
Icos 1

Cetele monahilor şi mulţimea credincioşilor împreună te fericesc pe tine, Preasfântă Fecioară, ca singură nădejde de mântuire şi scăpare a tuturor; şi urmând puterilor cereşti, cu glas de laudă, îţi strigă unele ca acestea:
Bucură-te, adâncul înţelepciunii celei dumnezeieşti;
Bucură-te, că eşti mai presus de oştile cereşti;
Bucură-te, cea singură cu adevărat binecuvântată;
Bucură-te, prin care greşeala strămoaşei a fost îndreptată;
Bucură-te, Stăpână ce ai zdrobit cu naşterea ta uşile iadului;
Bucură-te, Împărăteasă ce risipeşti cursele diavolului;
Bucură-te, bucuria şi lauda îngerilor;
Bucură-te, tăria şi întărirea oamenilor;
Bucură-te, ceea ce eşti cu totul lăudată;
Bucură-te, Fecioară prea nevinovată;
Bucură-te, petrecerea Stăpânului făpturii;
Bucură-te, învierea celor ce au fost supuşi stricăciunii;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!

Condac 1
Apărătoare Doamnă, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ca ceea ce ai fost aleasă dintre toate neamurile, mulţumiri aducem ţie, noi, robii tăi, şi ca cei ce ne izbăvim de rele prin arătarea cinstitei tale icoane, împreună cu cereştile cete, cântare de laudă îţi aducem, strigând: ***Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Fecioară prea curată!***

După care urmează:

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti mai presus decât heruvimii şi mai cinstită decât serafimii. Fecioară de Dumnezeu aleasă, bucuria tuturor celor necăjiţi, dă-ne nouă mângâiere, tuturor celor ce suntem în necazuri, că, afară de tine, altă scăpare şi ajutor nu avem; tu singură eşti mijlocitoare bucuriei noastre şi, ca Maica lui Dumnezeu şi Maica milostivirii, stând înaintea prestolului Sfintei Treimi, poţi să ne ajuţi nouă. Că nimeni din cei ce se roagă ţie cu credinţă nu este ruşinat. Auzi-ne şi acum, în ziua necazului nostru, pe cei ce cădem înaintea icoanei tale şi cu lacrimi ţie ne rugăm: alungă de la noi toate necazurile şi nevoile ce vin asupra noastră întru această vremelnică viaţă şi prin atotputernica ta mijlocire nu ne lipsi pe noi nici de veşnica şi nesfârşita bucurie întru Împărăţia Fiului tău şi Dumnezeului nostru, căruia I se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea în veci. Amin.

Altă rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Împărăteasa mea cea prea bună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniţi şi acoperirea celor necăjiţi, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul, ajută-mă ca pe un neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin; necazul meu îl ştii, dezleagă-l precum vrei, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Hârbovăţ – istoric şi vindecări

Istoricul Icoanei făcătoare de minuni

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului (65×98 cm) a fost adusă în Basarabia de colonelul Nicolae Albaduev la sf. sec. XVIII. După moartea acestuia în războiul ruso-turc, mama lui a donat icoana Sfintei Mănăstiri Hârbovăţ.

Aflându-se aici, icoana a supravieţuit trei incendii, de fiecare dată fiind găsită în cenuşă, neatinsă de flăcări.

În 1816 Ştefan Lupu o îmbracă într-un veşmânt de argint împodobit cu pietre scumpe.

Treptat vestea despre darul făcător de minuni al icoanei s-a răspândit în tot ţinutul. Oamenii veneau la icoana Maicii Domnului ca la o ultimă speranţă, ca la ultima şansă de izbăvire de boli, nevoi etc.

Credincioşii din Chişinău au rugat ca icoana Maicii Domnului să fie adusă pentru o perioadă a anului în oraş. Cererea lor a fost semnată la 17 ianuarie 1859. Astfel accesul la icoana făcătoare de minuni s-a lărgit.

În anii interbelici icoana era purtată pe trasee stabilite din timp, ce intersectau aproape tot teritoriul ţinutului. Cortegiul însoţitor uneori lua o amploare de nedescris. Deplasările icoanei Maicii Domnului se transformau în adevărate sărbători ale spiritului ortodox.

În ultimii ani icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului se află în incinta Catedralei Mitropolitane „Naşterea Domnului", cu excepţia Postului mare, când se întoarce la Mănăstirea Hârbovăţ.

La Chişinău, în fiecare vineri, la ora 7.00, în faţa icoanei se săvârşeşte Acatistul Acoperământului Maicii Domnului, oficiat de IPS Vladimir, mitropolitul Chişinăului şi al Întregii Moldove, împreună cu un sobor de preoţi din municipiul Chişinău.

Sunt minunate rugăciunile fierbinţi cu lacrimi făcute de credincioşi, inclusiv de cei din generaţia tânără, în faţa sfintei icoane.

Minunate vindecări săvârşite prin Sfânta icoană

Din momentul aducerii Sfintei icoane la Mănăstirea Hârbovăţ mulţi dintre credincioşii care au năzuit cu rugăciune fierbinte s-au învrednicit, prin mijlocirea Împărătesei Cerurilor, de vindecarea diferitelor boli şi uşurarea în nevoile lor. De atunci semnele minunilor şi ale vindecărilor se înmulţesc spre slava Preacuratei şi milostivei apărătoare a neamului creştinesc.

***

Din scrisoarea generalului de infanterie Ioan N. Inzov, adresată stareţului Mănăstirii Hârbovăţ, arhimandritului Ioanichie aflăm că *P. Diordiev, care suferea*

de alienare mintală, fiind trimis la mănăstire, după rugăciunile făcute înaintea Sfintei icoane, a fost miluit prin Împărăteasa Cerurilor cu vindecare desăvârşită.

****

Ioan M. Grecin-Liudvigski, fiu de comerciant din comuna Putintei, şi soţia sa Maria, în declaraţia lor din 23 septembrie 1861, prezentată stareţului Mănăstirii Hârbovăţ, arhimandritului Ieronim, mărturisesc că *Maria a suferit de o straşnică boală de dinţi, care îi provoca dureri cumplite în tot corpul şi junghiuri, ea nemaiputând să meargă şi pierzându-şi orice nădejde. Boala a durat din decembrie 1860 până în aprilie 1861, când Maria a fost adusă în faţa icoanei făcătoare de minuni (între satele Daşcova şi Bravicea, icoana fiind în trecere de la Chişinău la Hârbovăţ), unde a vărsat lacrimi şi s-a rugat Împărătesei Cereşti să o miluiască. A doua zi s-a mărturisit şi s-a împărtăşit cu Sfintele Taine, simţindu-se apoi cu desăvârşire sănătoasă.*

****

Preotul T. Laşcu povesteşte un caz nu mai puţin uimitor. *Este vorba de epitropul bisericii din Gordineşti Alexandru Demenţi, care în anul 1863 a fost paralizat năprasnic în partea stângă a capului, dimpreună cu ochiul stâng, limba şi mâna. Văzând că toate încercările de ajutor ale rudelor sunt zadarnice, el a năzuit la ajutorul Maicii Domnului, a cerut să se slujească Acatist şi Tedeum înaintea Sfintei icoane de la Hârbovăţ. Apoi şi el însuşi s-a pus pe rugăciuni fierbinţi către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Şi iată că s-a învrednicit de vindecarea bolii sale, făcându-se iarăşi sănătos.*

****

Olga Podguski din Căinarii Vechi, în scrisoarea sa din 12 august 1902 notează: *„Sora mea, o învăţătoare sărmană, avea o copilă, ce zăcea în pat, slăbănoagă, vreme de doi ani, neputându-se nici ridica. Respiraţia îi era foarte anevoiasă din pricina slăbiciunii pieptului, iar în spate îi crescuse o cocoaşă. Iată însă, că, înainte de a pleca eu la Hârbovăţ, am fost pe la sora mea şi, privind cu mare jale copila, am zis surorii mele: „Ştii tu ce gând mi-a venit? Am să încredinţez această copilă Maicii Domnului şi am să dau rugăciuni înaintea icoanei făcătoare de minuni din Hârbovăţ".*

Deci, rugându-mă eu, nevrednica, cu multe lacrimi, Maicii milostive timp de două zile, am cerut de au slujit preoţii şi Tedeum, dând o prescură şi o Liturghie. După ce m-am întors acasă, am dat prescura surorii mele, împreună cu o cămaşă nouă, ce o luasem şi o pusesem înaintea icoanei Maicii Domnului în timpul când m-am

rugat. Cu această cămaşă sora mea a îmbrăcat copila şi i-a dat o bucăţică de prescură să mănânce.

Şi iată că, după acestea, în scurt timp, fetiţa a început a se ridica şi a umbla, iar cocoaşa s-a ascuns, ca şi cum n-ar fi fost niciodată."

***

Ludmila Şaptefraţi, medic de familie din Negureni, Teleneşti, a istorisit cum, în 1994, fetiţa ei de doi ani - Iuliana - s-a vindecat într-un chip minunat de arsuri în urma rugăciunilor fierbinţi ale întregii familii la icoana Maicii Domnului. Copilul a avut arsuri de gradul III şi IV la ambele mâini şi se afla într-o stare gravă după prima operaţie. A doua intervenţie a medicilor, spre mirarea lor, a avut un efect miraculos şi a înlăturat urmările arsurilor.

***

Parascovia Ureche din satul Scorţeni, Orhei, în mărturisirea sa, povesteşte despre întâmplarea minunată pe care a trăit-o în anul 1997. Atunci, *în preajma sărbătorii Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, fiind bolnavă de picioare şi având insuportabile dureri de cap, a ieşit să întâmpine icoana făcătoare de minuni şi a trecut pe sub această sfinţenie. Brusc ei, care abia îşi simţea picioarele, i-a venit ideea să petreacă icoana până la marginea satului (10 km). Drumul a fost uşor şi după aceea durerile din picioare au părăsit-o. Rugăciunile către Maica Domnului, care, din acea zi, au însoţit-o în permanenţă, i-au luat şi suferinţa durerilor de cap.*

***

Olga Croitoru din Ordasei, Teleneşti a suferit de un viciu cardiac pronunţat (a fost şi operată) până în decembrie, 2002, când în satul ei a sosit icoana făcătoare de minuni. Trecând pe sub icoană, cu credinţă şi rugăciuni înălţate la Maica Domnului, a simţit o fierbinţeală puternică în tot corpul şi după aceea, inima ei a uitat de aritmii şi nu o mai deranjează.

***

Tot în decembrie, 2002, în timpul aflării icoanei Maicii Domnului la Ordăsei, călugării-însoţitori, împreună cu parohul bisericii din sat, părintele Vitalie Şaptefraţi, au făcut, la invitaţia direcţiei şcolii, un Tedeum în incinta acestei instituţii, care nicidecum nu putea ieşi din reparaţie. După un timp scurt, conform cuvintelor directoarei, s-au găsit toate cele necesare şi şcoala, bucurându-i pe toţi cu noua sa înfăţişare, şi-a reluat ritmul normal de lucru.

***

Părintele Boris Boldescu din Verejeni, Teleneşti a fost martorul unui caz minunat, întâmplat în parohia sa. Într-o vară călduroasă şi secetoasă, icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Hârbovăţ, trecând prin Verejeni, la solicitările sătenilor, poposea în casele lor. În pragul unei case, părintele Boris, împreună cu însoţitorii icoanei şi cu familia-gazdă, au văzut aievea cum din ochii Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu s-au prelins lacrimi.

De ce plângea Maica Domnului? Din cauza secetei, lipsei ploii pe ogoare? Sau din cauza secetei noastre sufleteşti, lipsei credinţei în sufletele noastre?

Şirul minunilor, cu siguranţă, este mult mai mare. Atât doar, că noi, asemeni celor nouă leproşi din pilda evanghelică, uităm să mulţumim pentru vindecări şi minuni sau o facem numai oral, prin telefon, lipsind urmaşii de mărturiile scrise.

Icoana Maicii Domnului de la Hârbovăţ a fost şi rămâne a fi o adevărată ocrotitoare a credincioşilor din Moldova.

Pr. Ghenadie Boldişor - Icoana de la Hârbovăţ binecuvântează credincioşii din Rezina

5 mai 2009

Fiece sărbătoare ne umple sufletul de bucurie duhovnicească. Astfel, în preajma sărbătorii Sfântului mare mucenic Gheorghe, în protopopiatul Rezina a fost adusă icoana Maicii Domnului de la Hârbovâţ care se va deplasa cu procesiune prin toate parohiile protopopiatului.

Icoana a fost adusă de părintele egumen Ioan (Moşneguţu), stareţul Mănăstirii Hârbovăţ, împreună cu protoiereul Mitrofor Igor Cojocari, protopop de Rezina, în parohia Ignăţei, unde a fost întâmpinată de parohul bisericii cu hramul "Naşterea Maicii Domnului", primarul satului Ioan Bălan şi unii slujitori din circumscripţie. A urmat un Te-Deum de mulţumire către Născătoarea de Dumnezeu, după care stareţul sfintei mănăstiri a vorbit creştinilor din istoricul Sfintei icoane.

Icoana este cunoscută tuturor creştinilor din cuprinsul ţării noastre. Oamenii vin a se închină ei ca la o ultimă speranţă în izbăvirea de boli, întru întărirea dreptei credinţe.

Din relatarea Ierodiac. Hristofor, însoţitor al icoanei, majoritatea creştinilor primind-o în casele lor mai întâi de toate cer Bunului Dumnezeu ploaie şi roadă a pământului.

"Însoţind icoana prin sate, prin case particulare, ne-a impresionat dragostea, credinţa şi bucuria spirituală cu care oamenii o primesc. Ne minunează rugăciunile fierbinţi, chiar cu lacrimi, făcute de creştinii înaintaţi în vârstă. Ne putem ferm convinge că Dumnezeu işi are aleşii Săi, în pofida ateismului ce mai persistă în societate. S-a păstrat Duhul credinţei vii în Mântuitorul Hristos, redat în Sfânta Evanghelie. Semnele minunilor se înmulţesc, şirul lor cu siguranţă este mare. Atâta doar, noi creştinii asemeni celor nouă leproşi din pilda evanghelică, uităm să-i mulţumim Preasfintei Fecioare şi Bunului Dumnezeu pentru binefacerile sale. Icoana Maicii Domnului de la Hârbovăţ a fost şi rămâne a fi o adevărată ocrotitoare a credincioşilor din Moldova" - ne-a mărturisit părintele Hristofor.

Sărbătoare la Mănăstirea din satul Hârbovăț. Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni a fost prăznuită pentru prima oară de către Înaltpreasfinţitul Vladimir

21 oct. 2018

Sărbătoare la Mănăstirea din satul Hârbovăț, raionul Călăraşi. Icoana Maicii Domnului, făcătoare de Minuni a fost prăznuită, astăzi, pentru prima oară, de către Înaltpreasfinţitul Vladimir împreună cu un sobor de arhierei şi preoţi. Slujba religioasă a avut loc după ce sinodul Bisericii Ortodoxe a decis ca obiectul de cult să fie cinstit în prima duminică după serbarea Acoperământului Maicii Domnului din 14 octombrie. Enoriaşii au asistat la Liturghie şi s-au rugat de sănătate şi credinţă curată.

Icoana Maicii Domnului, făcătoare de minuni se află la mănăstirea din Hârbovăţ din 1970. Până anul trecut, obiectul de cult era prăznuit în data de 14 octombrie, în aceeaşi zi când erau marcate alte două sărbători religioase. Pentru că icoana are o importanţă spirituală deosebită, sinodul Bisericii Ortodoxe din Moldova a decis ca aceasta să aibă propria sărbătoare, care să fie marcată în prima duminică după Acoperământul Maicii Domnului. Aşa că astăzi, enoriaşii au făcut coadă pentru a se ruga.

***

Această femeie povesteşte că rugăciunile la icoana Maicii Domnului au pus-o pe picioare la propriu. Acum 16 ani, a fost lovită de un tractor şi s-a ales cu fracturi grave de femur. Medicii i-au spus că va rămâne cu o dizabilitate locomotorie pentru toată viaţa. Ea însă a găsit refugiu în rugăciune, iar minunea s-a produs.

„Prin sfânta biserică, iată m-a ajutat Dumnezeu şi m-am pus pe picioare. De atunci, în toată duminica de duminică, sărbătoare de sărbătoare, sunt la sfânta biserică. La toate mănăstirile unde auzeam, acolo mă duceam. Asta, cu ajutorul lui Dumnezeu m-a ajutat”, a povestit enoriaşa, Nina Cojocari.

&&&

Şi alţi oameni spun că au venit la Liturghie pentru a se ruga de sănătate şi linişte sufletească.

„Îi foarte frumos, am o plăcere, ne simţim foarte uşurate. Ne-am închinat la icoa- nă”.

„Făcătoare de minuni, ajută pe toţi, care se închină şi se roagă cu toată inima. Prin rugăciuni, omul tare mult se lecuieşte”.

„La sfânta icoană să ne rugăm, să ne dea Dumnezeu sănătate, iertare de păcate, să fim mai sănătoşi, şi pentru copii şi pentru noi”.

Arhimandritul mănăstirii spune că nu s-a aşteptat la un număr atât de mare de enoriaşi, dar se bucură de faptul că oamenii s-au întors cu faţa spre credinţă.

„Treceau ani şi veneam aici la mănăstire, în ziua când se sărbătorea icoana Maicii Domnului de la Hîrbovăţ şi mănăstirea era pustie. Cred că la anul vor fi invitaţi şi mai mulţi arhierei şi vom putea da cinste Maicii Domnului, care în Moldova este unica icoană făcătoare de minuni”, a afirmat arhimandritul mănăstirii, episcop de Ungheni şi Nisporeni, PS Petru.

„Sperăm că este un început binecuvântat, un început frumos fiindcă s-au adunat creştinii ortodocşi, nu numai din ţinutul bisericii noastre, ci şi de prin părţile Ucrainei şi sper că cu anii această sărbătoare se va înrădăcina”, a comunicat mitropolitul Moldovei, ÎPS Vladimir.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului a fost adusă în ţara noastră la sfârşitul secolului al 18-lea. Aici, aceasta a trecut prin trei incendii. De fiecare dată a fost găsită în cenuşă, neatinsă de flăcări.

Sursa:
http://www.canal2.md/news/sarbatoare-la-manastirea-din-satul-harbovat-icoana-maicii-domnului-facatoare-de-minuni-a-fost-praznuita-pentru-prima-oara-de-catre-inaltpreasfintitul-vladimir_95661.html

Prima slujbă în cinstea icoanei Maicii Domnului, făcătoare de minuni de la Hârbovăţ

Nădejdea creştinilor, Maică prea lăudată, lauda monahilor și a Moldovei ocrotitoare, vindecă neputințele sufletelor și ale trupurilor noastre, acoperă-ne pe noi cu cinstitul Tău omofor și mântuiește sufletele noastre!

Duminică, 21 octombrie 2018, în prima duminică după prăznuirea Acoperământului Maicii Domnului, numeroși credincioși din toate colțurile republicii au venit cu mare dragoste să aducă prinos de rugăciune Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, la prima slujbă în cinstea icoanei Maicii Domnului, făcătoare de minuni de la Hârbovăţ, ce a avut loc la Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului" din s. Hârbovăţ, r-nul Călărași.

Conform deciziei Sinodului BOM (Procesul verbal NR. 2 din 13.06.2018), Slujba de prăznuire a icoanei Maicii Domnului de la Mănăstirea Hârbovăț și soborul tuturor Sfinților care s-au proslăvit pe pământul Moldovei au fost transferate din data de 1/14 octombrie în prima duminică după serbarea Acoperământului Maicii Domnului.

În dimineața zilei au fost întâmpinați înalții ierarhi, Înaltpreasfințitul Sava, arhiepiscop de Tiraspol și Dubăsari și Chiriarhul locului Preasfințitul Petru,

episcop de Ungheni și Nisporeni, Sfințit arhimandrit al acestei Mănăstiri. A urmat întâmpinarea Întâistătătorului Bisericii Ortodoxe din Moldova, Înaltpreasfințitului Părinte mitropolit Vladimir care a acceptat cu bucurie invitația Preasfințitului episcop Petru și a Egumenului Mănăstirii Hârbovăț, arhimandritul Spiridon (Marin).

Răspunsurile la strană au fost oferite de Corul de Preotese al Episcopiei de Ungheni și Nisporeni, condus de doamna Irina Gajim.

La Vohodul mic, mitropolitul Vladimir a decorat cu înalte distincţii bisericești mai mulți slujitori:
- Egumenul Mănăstirii Hârbovăț, arhimandritul Spiridon (Marin) a fost decorat cu dreptul de a sluji Sfânta Liturghie cu Ușile împărătești deschise până la Heruvic,
- Arhimandritul Kiril (Braguța), starețul Mănăstirii Hârjauca - dreptul de a sluji Sfânta Liturghie cu Ușile împărătești deschise până la Rugăciunea domnească Tatăl Nostru.
- Arhimandritul Spiridon (Jalbă), starețul Mănăstirii Veverița - dreptul de a sluji Sfânta Liturghie cu Ușile împărătești deschise până la Rugăciunea domnească Tatăl Nostru.
- Tot în această zi, Vlădica Vladimir l-a hirotonit diacon pe tânărul Liviu Angheluș, student în anul III al Academiei de Teologie Ortodoxă din Chișinău, pe seama bisericii cu hramul Sfântul Antonie cel mare din or. Șoldănești.

Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a fost un prilej de rugăciune, unitate şi comuniune sufletească, în timpul căreia slujitorii Domnului și credincioșii, cu credinţă şi smerenie, au slăvit pe Dumnezeu cel unit în Treime: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și au adus laudă Maicii Domnului care a dat acest mare odor, icoana sa făcătoare de minuni a Moldovei.

La final, a fost oficiat un Te-Deum, iar, mai apoi PS episcop Petru a rostit un înălțător cuvânt de învățătură în care a menționat următoarele: *„Mănăstirea Hârbovăț a fost aleasă de Maica Domnului pentru a fi locaș prea cinstit al Sfintei ei icoane, devenind astfel casă de mângâiere lăuntrică și tămăduire sufletească și trupească pentru mulțimea de suflete a poporului nostru credincios, ce vin la icoana ei și-i cer cu credință curată și dragoste ajutorul, începând încă cu sf. sec. al XVIII-lea și până în zilele noastre.*

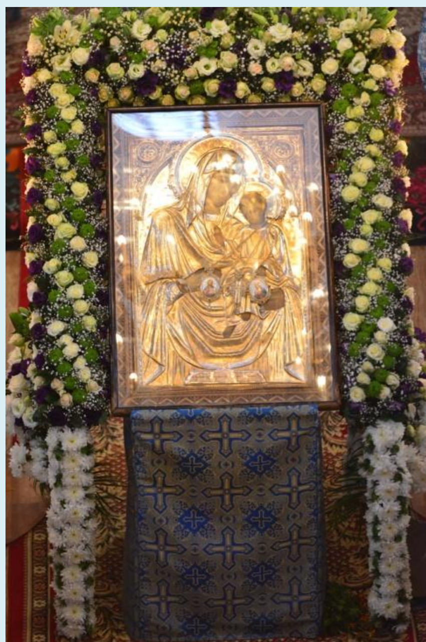
Credința în puterea miraculoasă a icoanei Maicii Domnului cu Pruncul dumnezeiesc de la Hârbovăț vine încă de la începutul existenței ei în această Mănăstire, atunci când a fost salvată de câteva ori din foc în chip minunat, rămânând de

fiecare dată neatinsă de flăcări. De atunci, icoana este considerată drept izbăvitoare și ajutătoare în necazuri atât monahilor, cât și mirenilor, bucurându-se de o cinstire deosebită în țara noastră. Acest lucru se datorează puterii ei sfințitoare care s-a manifestat și se arată și astăzi în nenumărate cazuri și întâmplări din viața de zi cu zi.

Garanția unui viitor promițător și strălucit al țării și al Bisericii noastre este păstrarea legăturii permanente cu Dumnezeu, prin această evlavie populară și credință specială pe care cu mare greu o mai întâlnești astăzi la alte popoare europene. Să urmărim ca scopul și rostul vieții noastre și a toate câte facem să fie drept o slujire a Luminii, a Adevărului și a înfăptuirii dreptății lui Dumnezeu în lume".

Sursa:
http://mitropolia.md/prima-slujba-in-cinstea-icoanei-maicii-domnului-facatoare-de-minuni-de-la-harbovat/?fbclid=IwAR3fPApzdnuBDbVPN8SIEc79EzQEqGegLBpkyqrQAsyVDq66ql0PNX1izlk

Icoana Maicii Domnului, prăznuită la Hârbovăț. Slujba a fost oficiată de mitropolitul Vladimir

Duminică, 21 octombrie 2018

Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni a fost sărbătorită la mănăstirea din satul Hârbovăț. Slujba a fost oficiată de mitropolitul Vladimir împreună cu un sobor de arhierei şi preoţi. Credincioşii au făcut coadă la icoana despre care cred că face minuni.

Această femeie povesteşte că rugăciunile au pus-o pe picioare după ce acum 16 ani a fost lovită de un tractor şi s-a ales cu piciorul fracturat. "Prin sfânta biserică, iată m-a ajutat Dumnezeu şi m-am pus pe picioare. De atunci, în toată duminica de duminică, sărbătoare de sărbătoare, sunt la sfânta biserică. La toate mănăstirile unde auzeam, acolo mă duceam. Asta, cu ajutorul lui Dumnezeu m-a ajutat", a spus enoriașa Nina Cojocari.

Enoriaşii au venit la slujbă pentru a se ruga pentru sănătatea lor şi a apropiaţilor.

"Făcătoare de minuni, ajută pe toţi, care se închină şi se roagă cu toată inima. Prin rugăciuni, omul tare mult se lecuieşte."
"La sfânta icoană să ne rugăm, să ne dea Dumnezeu sănătate, iertare de păcate, să fim mai sănătoşi, şi pentru copii şi pentru noi. "

Arhimandritul mănăstirii spune că nu s-a aşteptat să vadă atât de multă lume: "Treceau ani şi veneam aici la mănăstire, în ziua când se sărbătorea icoana Maicii Domnului de la Hîrbovăţ şi mănăstirea era pustie. Cred că la anul vor fi invitaţi şi mai mulţi arhierei şi vom putea da cinste Maicii Domnului, care în Moldova este unica icoană făcătoare de minuni", a spus arhimandritul mănăstirii, episcop de Ungheni şi Nisporeni, PS Petru.

"Sperăm că este un început binecuvântat, un început frumos fiindcă s-au adunat creştinii ortodocşi, nu numai din ţinutul bisericii noastre, ci şi de prin părţile Ucrainei şi sper că cu anii această sărbătoare se va înrădăcina", a spus mitropolitul Moldovei Vladimir.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului a fost adusă în Basarabia la sfârşitul secolului al 18-lea. Obiectul de cult supravieţuit în mod miraculos în urma a trei incendii.

Sursa:
https://www.publika.md/icoana-maicii-domnului-praznuita-la-hirbovat-slujba-a-fost-oficiata-de-mitropolitul-vladimir_3022504.html

Slujbă în cinstea icoanei Maicii Domnului făcătoare de minuni de la Hârbovăţ, la mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” din s. Hârbovăţ, r-nul Călărași

În prima duminică după prăznuirea Acoperământului Maicii Domnului când potrivit deciziei Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova la raportul PS Petru, s-a hotărât prăznuirea icoanei Maicii Domnului de la Hârbovăț și soborul Tuturor Sfinților care s-au proslăvit pe pământul Moldovei, în cetatea duhovnicească a Hârbovățului, s-a oficiat Liturghia arhierească de către sfințitul arhimandrit al mănăstirii acesteia, Preasfințitul Petru, episcop de Ungheni și Nisporeni împreună cu un sobor de preoți, diaconi și mulțime de credincioși care au venit cu mare dragoste să dea cinste Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și anume chipului ei, de la Hârbovăț.

În dimineața zilei ierarhul a fost întâmpinat călduros de egumenul mănăstirii Hârbovăț, arhimandritul Spiridon (Marin), împreună cu soborul de preoți și diaconi și mulțimea de credincioși.

Ierarhului i-au coliturghisit un sobor de preoți și diaconi printre care secretarul eparhial protoiereul Vadim Corostinschi și președintele sectorului eparhial Mănăstiri și Viață Monahală, arhimandritul Kiril (Braguța),deasemenea la slujba de astăzi au luat parte toți stareții și starețele din cuprinsul episcopiei noastre.

Slujba de astăzi a fost deosebită prin faptul că în sfânta mănăstire a fost adusă o copie a icoanei Maicii Domnului făcătoare de minuni de la Hârbovăț, și a fost pusă spre închinare creștinilor și va rămâne permanent la închinare în mănăstirea ,,Adormirea Maicii Domnului” din Hârbovăț.

Această icoană, a fost pictată timp de 3 ani de către un monah la o mănăstire din Grecia. Acest călugăr mereu când lucra asupra icoanei, de fiecare dată era după Sfânta Împărtășanie, și nu mânca nimic, și se ruga Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, citind Acatistul icoanei Maicii Domnului de la Hârbovăț.

Această icoană a fost pictată cu binecuvântarea și suportul financiar al Preasfințitului Petru, episcop de Ungheni și Nisporeni a părintelui stareț, arhimandritul Spiridon (Marin) și a unor rude de-a prea sfinției Sale, Dumitru și Liliana la care sau alăturat și toți stareții și starețele din cuprinsul Episcopiei de Ungheni și Nisporeni.

Sfînta Liturghie a fost oficiată într-o atmosferă de sărbătoare în timpul căreia Preasfințitul Petru a rostit un frumos cuvânt de învățătură prin care a evidențiat importanța cinstirii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și anume a chipului ei de la Hârbovăț care este făcător de minuni și ocrotitor al țării noastre.

După oficierea Sfintei Liturghii ierarhul împreună cu soborul de preoți au săvârșit un Te Deum de mulțumire cu rugăciunile de sfințire a icoanelor după care toți cei prezenți au înălțat imne și cântări de laude Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

La final a fost oficiată panahida pentru cei adormiți la mormântul vrednicului de pomenire arhimandritul Veniamin (Grosu) fost viețuitor al acestei sfinte mănăstiri.

20 10 2019

Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni de la Hârbovăț - originala

Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni de la Hârbovăț - copia

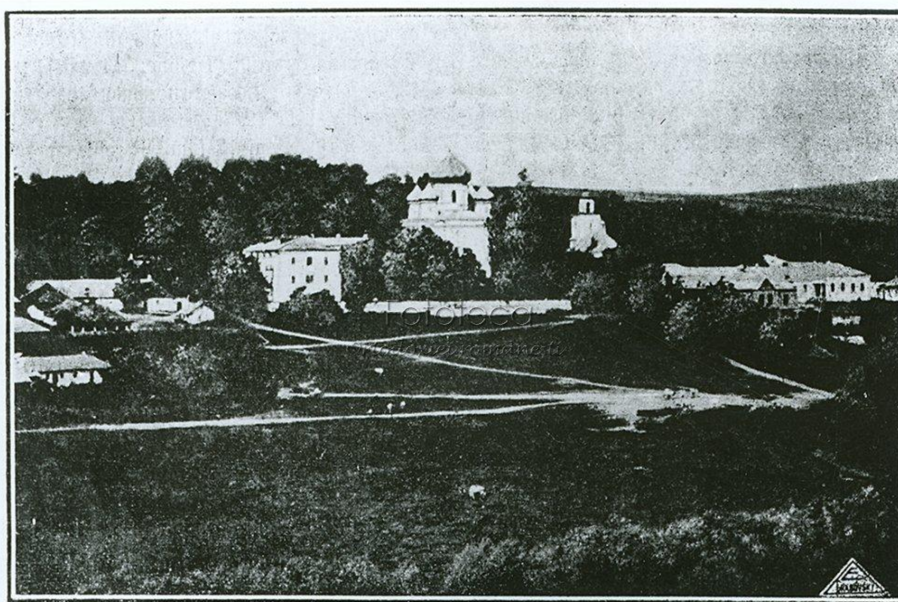

Sursa:
http://episcopia-ungheni.md/ro/uncategorized/slujba-in-cinstea-icoanei-maicii-domnului-facatoare-de-minuni-de-la-harbovat-la-manastirea-adormirea-maicii-domnului-din-s-harbovat-r-nul-calarasi/?fbclid=IwAR3La3iCPUVvpvsdaKVp74xuSK2Eu9NaDg3ghMAfW6GfWk1X7RuRus1Rxss

Mănăstirea Hârbovăţ

Mănăstirea Hârbovăţ este situată pe valea râului Ichel, la aproximat 10 kilometri de Călăraşi. În partea de nord se învecinează cu satul Hârbovăţ, iar spre est şi spre sud poate fi admirată pitoreasca vale a râului Ichel. În mănăstire vieţuieşte o obşte de călugări.

Mănăstirea Hirbovăţ, jud. Orhei, de călugări.

Mănăstirea Hârbovăţ a fost întemeiată în anul 1730 de către boierul Constantin Carpuz. Însă după părerea unor istorici, mănăstirea a fost întemeiată în veacul al XVII-lea de către câţiva călugări fugari, veniţi din mănăstirea Bersan - Polonia, iar numele ei ar proveni de la unul din cei dintâi călugări - Ioanichie.

Până în anul 1812 mănăstirea a fost de trei ori incendiată de turci şi tătari, motiv din care toată arhiva mănăstirii a fost distrusă. Construită din piatră, biserica avea şi câteva chilii din lemn care au fost de mai multe ori arse de turci. Tot atunci a ars şi trapeza de lemn.

Pe locul unei biserici de lemn mai vechi, în anul 1816 Ştefan Lupu şi soţia sa Elena, născută Brăiescu, au ctitorit biserica de vară a mănăstirii cu hramul "Adormirea Maicii Domnului", iar în anul 1870 a fost construită biserica de vară Pogorârea Sfântului Duh.

Biserica Adormirii Maicii Domnului a fost reinoită la 1828 şi 1855. Către mijlocul secolului XIX complexul monastic era deja constituit. El îngloba biserica din 1816, chiliile călugărilor, trapeza, acareturile şi alte edificii.

În cadrul mănăstirii se află o biserică de piatră cu hramul Adormirea Maicii Domnului, zidită de mireanul Ştefan Lupu - ulterior monahul Serapion. Cealaltă biserică are hramul Pogorârea Sfântului Duh şi este zidită în anul 1870, pe timpul stareţilor Ieronim şi Natanail.

La Mănăstirea Hârbovăţ se păstrează şi vestita icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului - "Gârboviţa", dăruită în anul 1790 de către soţia colonelului rus Nicolae Albaduev, ucis de un cal în poarta mănăstirii.

Începând de la arhimandritui Serafim, în mănăstire se află date despre toţi stareţii, până în anul 1918. Stareţii mănăstirii sunt în număr de 17, şi anume arhimandriţii: Serafim (1805-1827), Ioanichi, (1827-1851), Mitrofan, (1851-1852), Tihon, (1852-1853), Gherontie (1853-1857), Ieronim (1857-1863), Natanail (1863-1873), Serafim (1873-1875), Leonid (1875-1879), Ilarion (1879-1885), Sinisie (1885-1887), Isaia (1887-1888), Nicodim (1888-1890), Paisie (1890-1891), Leonid (1891-1893), Inochentie (1893-1906), Teognost (1906), Teognost Dodos (1918).

Acest aşezământ monahal a fost deosebit de rău încercat în perioada închiderii forţate şi violente a mănăstirilor, Hârbovăţ rămânând unul din ultimele bastioane ale rezistenţei Ortodoxiei împotriva comunizării regiunii.

Prin anii 1960 ai secolului al XX-lea, Mănăstirea Hârbovăţ a rămas una dintre ultimele mănăstiri care mai funcţionau. Monahii care erau alungaţi din locurile lor de metanie se retrăgeau aici. Aici se refugiaseră călugării de la Capriana, de la Ţigăneşti şi din alte mănăstiri.

După un lung şi crunt asediu armat rezistenţa este înfrântă în anul 1962, când agenţii KGB-şti "confiscă" cheile mănăstirii. A doua zi au sosit organele de miliţie, susţinute de armată cu tancuri, pentru a preveni o posibilă revoltă, asemenea celei de la mănăstirea Răciula.

Multe dintre odoarele şi obiectele bisericeşti aflate aici au fost distruse şi arse. Ostaşii au distrus subsolurile bisericii Pogorârea Sfântului Duh, unde erau înmormântate feţele bisericeşti. A fost distrus altarul şi catapeteasma. Cele şase clopote ale bisericii au fost coborâte şi duse din mănăstire. Icoanele, cărţile, arhiva au fost arse.

Imediat după desfiinţare, mănăstirea a fost transformată în şcoală pentru copii cu handicap. Biserica a devenit clubul şcolii, iar subsolurile ei depozite. Mai târziu această biserică a ajuns să fie grajd pentru animale. Între anii 1988-1989 administraţia şcolii a început să restaureze mănăstirea.

Şcoala a funcţionat până în prima vară anului 1992 când la cererea credincioşilor din satele învecinate, după evacuarea şcolii a fost reînfiinţată mănăstirea de călugări Hârbovăţ. Starea complexului monahal era dezastruoasă.

Numai biserica Adormirii Maicii Domnului arăta mai bine, după o reparaţie din anii 1990-1991. În toamna anului 1993 biserica de vară Pogorârea Sfântului Duh a fost reparată şi sfinţită.

În anul 1992, după o mică reparaţie şi amenajare, a fost sfinţită biserica de iarnă Adormirea Maicii Domnului. Biserica are un plan tradiţional, dreptunghiular. Deasupra pridvorului se înalţă turla clopotniţei, cu patru nivele, în formă pătrată.

Împărţirea interioară a bisericii este de asemenea, tradiţională: pronaos, naos şi altar. Altarul are un iconostas din anul 1997. Plafonul bisericii are forma semi-cilindrică.

Pictura interioară e simplă şi sumară. Pereţii sunt împodobiţi cu diferite icoane, cum ar fi cele ale Sfântului Pantelimon, având o bucăţică din moaştele sfântului, încadrată într-o stea cu şase colţuri din argint, Sfantei Varvara şi altele. Pe un tetrapod se află o copie a icoanei făcătoare de minuni Acoperământul Maicii Domnului.

Arhitectura bisericilor de la Mănăstirea Hârbovăţ se caracterizează prin stilul moldovenesc tradiţional, cu influenţe eclectice şi în special pseudo-bizantine.

Sfânta mănăstire Hârbovăţ este cunoscută mai ales prin icoana sa vestită a Maicii Domnului cu Pruncul din " Hârbovăţ", datând de pe la sfârşitul secolului al XVIII-lea. Icoana este singura relicvă recunoscută ca prototip pentru reprezentarea Maicii Domnului cu Pruncul, din lungul şir de reprezentări cunoscute în pravoslavia rusă.

Cinstirea ei se face la data de 1 octombrie, când este strămutată pentru întreaga perioadă a iernii la biserica metropolitană din Chişinău. Primăvara, în ziua de 23 aprilie, se readuce la mănăstire, rămânând acolo întreaga vară. Icoana se află în această mănăstire din anul 1790, fiind acoperită cu o ferecătură bogată, decorată cu diverse obiecte donate de evlavioşi.

Hârbovăţ - un loc ales de Duhul Sfânt

Biserica de iarna (1870) extinde Mănăstirea Hârbovăţ cu hramul Pogorârea Sfântului Duh

Mănăstirea Hârbovăţ

Mănăstirea Hârbovăţ îşi are începuturile în sec. XVII, fiind întemeiată, se pare, de nişte călugări din părţile Podoliei. În anul 1730, boierul Constantin Cartuz devine ctitor, înnoind mănăstirea.

Pâna la începutul sec.XIX, complexul monahal trece prin trei incendii devastatoare. Din toate podoabele, doar icoana Maica Domnului cu Pruncul le supravieţuieşte, de fiecare dată fiind găsită în cenuşă, neatinsă de flăcări. Astfel această icoană de la Hârbovăţ fiind considerată şi până astăzi - făcătoare de minuni. Şi nu în zadar, căci mulţi cu adevărat sunt cei care prin rugă fierbinte au dovedit dezlegare de la diferite boli ori năpaste.

În 1816 Ştefan Lupu o îmbracă într-un veşmânt de argint împodobit cu pietre scumpe (7,2 kg). În 1816 e zidită biserica de piatră cu hramul Adormirea Maicii Domnului, de ctitorul mirean Ştefan Lupu (ulterior monahul Serapion). Soţia acestuia, Elena (născută Brăescu) se călugăreşte, la rându-i, într-un schit de maici.

De asemenea aici a trăit cunoscutul scriitor duhovnicesc Anatolie - arhiepiscopul Moghilaului. Acesta semnând sub pseudonimul Avdie numeroase opere. A trecut la cele veşnice in 1870. În acelaşi an a fost durată Biserica cu hramul Pogorârea Sfântului Duh, prin eforturile obştii.

Icoana Maica Domnului de la Hârbovăţ (sec.XVIII)

Icoana făcătoare de minuni - Maica Domnului cu Pruncul de la Hârbovăţ (în ferecătură de argint)

Se spune că celebra icoană a Maicii Domnului (65x98 cm) ar fi fost adusă în Basarabia de colonelul Nicolae Albaduev la sf. sec. XVIII. Fiind socotită o importantă ocrotitoare a creştinilor, a fost purtată şi de armata rusă în războiul ruso-turc din 1877. După moartea acestui ofiţer, mama sau soţia lui o închină - Mănăstirii Hârbovăţ.

Începând cu 1859, se instituie o frumoasă tradiţie prin care anual Sfânta icoană a Maicii Domnului de la Hârbovăţ este adusă la Chişinău. Iniţiativa le aparţine credincioşilor orăşeni care-şi primesc acordul la 17 ianuarie, acelaşi an.

În perioada interbelică icoana era purtată pe trasee stabilite din timp, ce cuprindeau aproape tot teritoriul ţinutului Lăpuşna. Cortegiul însoţitor uneori lua o amploare de nedescris. Deplasările icoanei Maicii Domnului se transformau în adevărate sărbători ale spiritului ortodox.

Tradiţia a renăscut şi în prezent, astfel timp de jumătate de an (1 octombrie-23 aprilie) aceasta e expusă la Chişinău, în catedrala Naşterii Maicii Domnului, iar în celelalte luni revine în mănăstire. Probabil nu întâmplător e aleasă data strămutării, anume la începutul lunii a doua după calendarul ortodox - octombrie, urmând ca doar la câteva zile distanţă să aibă loc hramul urbei - Acoperământul Maicii Domnului.

O copie a icoanei Maica domnului de la Hârbovăţ

Maica Domnului de la Hârbovăţ

" E legendară şi magică icoana noastră - Maica Domnului făcătoare de minuni - de la Hârbovăţ. Conform miturilor creştine, Maica Domnului ştia ce-l aştepta pe fiu, ştia că el va fi răstignit pe cruce, de aceea, când îşi mângâie fiul, faţa ei blajină e copleşită de tristeţe şi nelinişte, privirea îi este abătută, sufletul ei simte apropiata moarte a fiului.

Chipul Sfintei Marii este foarte asemănator cu cel al unei ţărance simple, podidită de griji. Imaginea ei te cucereşte prin simpleţe şi taina ce o învăluie. Marele meşter popular ne-a lăsat ca moştenire o efigie atât de aproape şi scumpă nouă.

Astăzi în R. Moldova se găsesc numai copiile acestei icoane. Originalul a fost înstrăinat de neam.

În 1990 am zărit icoana Maicii Domnului de la Hârbovăţ în catedrala de la Ismail. Am înlemnit în faţa ei. Am citit de mai multe ori inscripţia de pe ferecătură. Unul din slujitorii soborului mi-a destăinuit că icoana a fost dăruită de către mareşalul rus Gheorghii Jucov din colecţia sa ...

Ferecatura bogată în argint lasă să se vadă nu numai imaginile care seamană întocmai cu copiile aflate în republică. Inscripţia mărturiseşte fără înconjur apartenenţa la iconografia moldovenească. " P.Bălan

Icoana atrage mulţi pelerini şi bolnavi, fiind foarte ajutătoare tuturor celor care se roagă cu credinţă.

Tancurile "eliberatorilor" sovietici - la Hârbovăţ

Prin anii 60 ai sec. XX inima Hârbovăţului mai bătea, încă mai bătea graţie ultimei mănăstiri ce funcţiona, în pieptul desfigurat al bietei Basarabii. Aici se refugiaseră călugării de la Căpriana, Tigăneşti şi din alte mănăstiri devastate de "eliberatori". În 1954 lăcaşul număra circa 120 de călugări.

În anul 1962, KGB-ştii au "confiscat" cheile mănăstirii. Aici şi-au făcut apariţia numeroase brigăzi de miliţie, susţinute de armată cu tancuri, pentru a preveni o posibilă revoltă, asemenea celei de la mănăstirea Răciula. Prima în faţa tăvălugului bolşevic s-a nimerit biserica Pogorârea Sfântului Duh, căreia i s-au distrus subsolurile, unde erau înmormântate feţele bisericeşti. A fost distrus altarul şi

catapeteasma. Cele 6 clopote ale bisericii au fost doborâte. Icoanele, cărţile, arhiva au fost arse.

... se stingea şi ultima flacără basarabeană a credinţei strămoşeşti.
Imediat după desfiinţare, ceea ce mai rămăsese din mănăstirea pârjolită a fost transformat în şcoală pentru copii cu handicap. Biserica devenise club al şcolii, iar subsolurile ei - depozite. Mai târziu ea ajunge a fi chiar grajd de vite.

Abia în anii de renaştere naţională din 1988-89 administraţia şcolii a venit cu propunerea de a disloca şcoala şi a începe redeschiderea mănăstirii.

Redeschiderea mănăstirii

După evacuarea şcolii a fost reînfiinţată mănăstirea de calugări - Hârbovăţ. Starea complexului monahal era dezastruoasă.

Biserica mare (1816) - Adormirea Maicii Domnului

În 1992, în urma unei mici reparaţii, a fost sfinţită biserica de iarnă. Proiecţia bisericii este una tradiţională, adică dreptunghiulară. Deasupra pridvorului se înalţă turla clopotniţei. Clopotniţa devenită celebră, fiind imprimată pe bancnota de 50 lei, a noului stat - Republica Moldova, după colapsul URSS.

În biserică se găsesc părticele din moaştele Sfântului Pantelimon, a Sfintei Varvara şi altele. Pe un tetrapod se găseşte o copie a icoanei făcătoare de minuni Acoperemântul Maicii Domnului.

În toamna anului 1993 biserica de vară Adormirea Maicii Domnului a fost reparată şi sfinţită.

Informaţii utile

Mănăstire de călugări, 20 vieţuitori
Hram: Adormirea Maicii Domnului
Stareţ: Serafim Goncear
Adresă: sat Hârbovăţ, com. Onişcani, jud. Ungheni
Aşezare: la aprox. 50 km NV de Chişinău sau la 18 km de Călăraşi

http://manastireahirbovat.md/prezentare/

Mănăstirea Hârbovăţ – imagini

Intrare în Mănăstirea Hârbovăţ

Mănăstirea Hârbovăţ - chillii

Mănăstirea Hârbovăţ – biserica de vară cu hramul “Pogorârea Sfântului Duh”

Mănăstirea Hârbovăţ – biserica de vară cu hramul "Pogorârea Sfântului Duh"-interior

Mănăstirea Hârbovăţ – biserica de vară cu hramul "Pogorârea Sfântului Duh"-interior

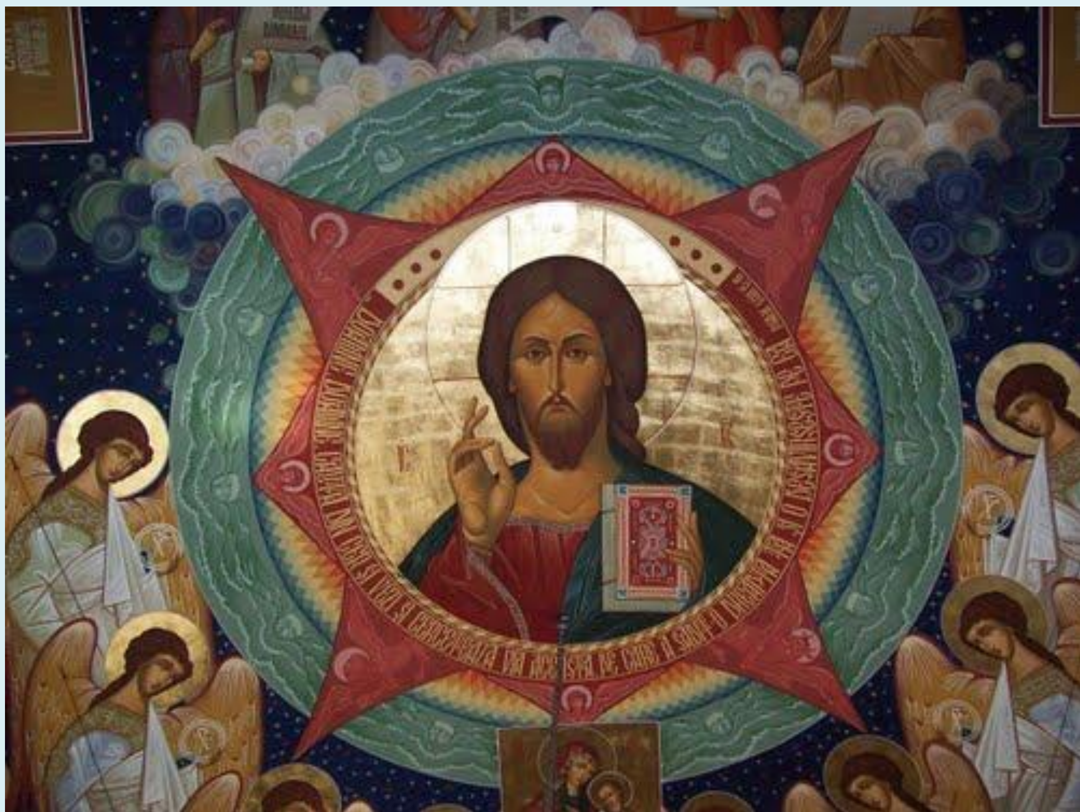
Mănăstirea Hârbovăţ – biserica de iarnă cu hramul "Adormirea Maicii Domnului"

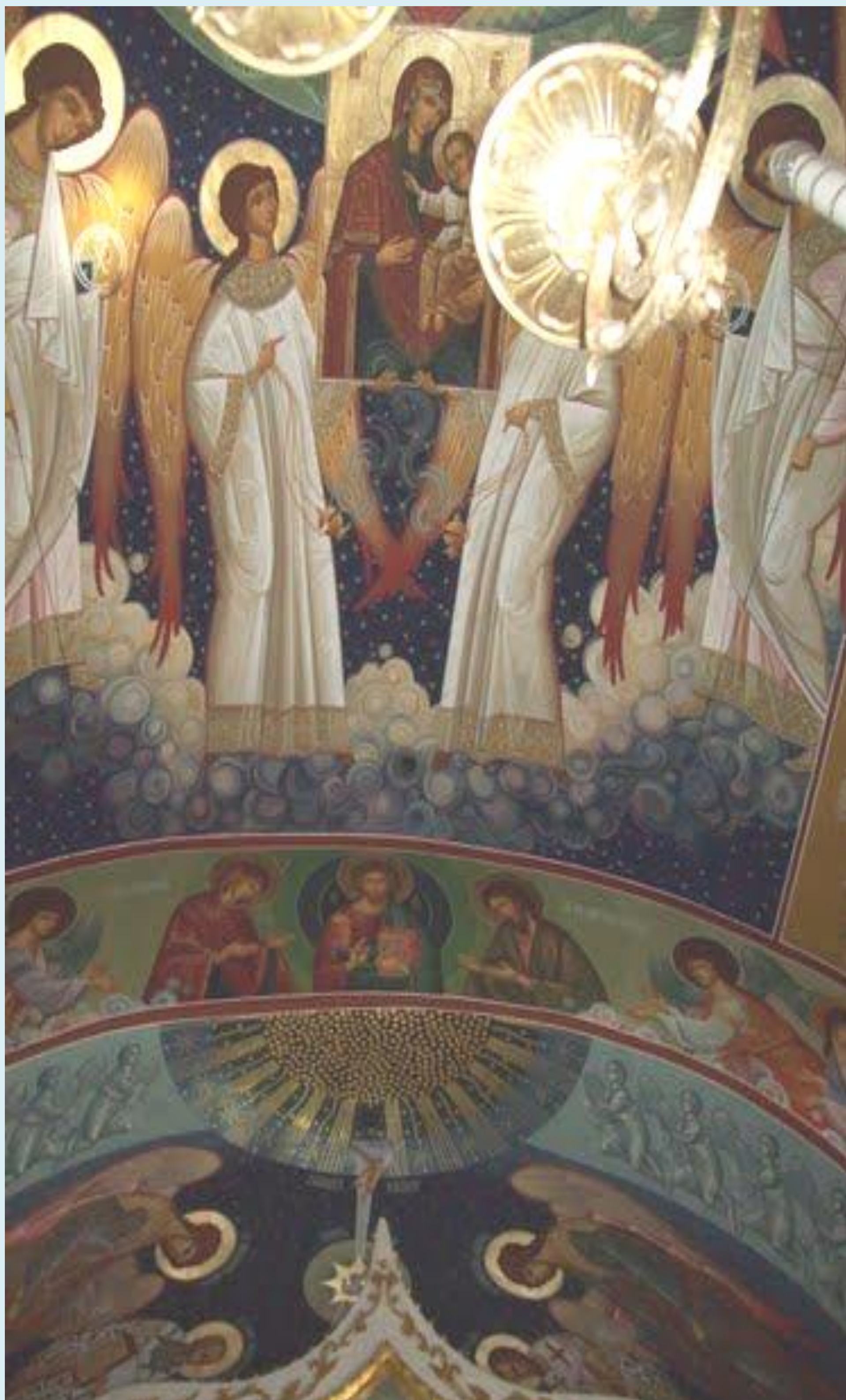

Mănăstirea Hârbovăţ – biserica de iarnă cu hramul "Adormirea Maicii Domnului"- interior

Icoane

Чудотворная икона Божией Матери
«Гербовецкая»

Bucură-te, cea plină de dar Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ocrotitoarea şi miluitoarea tututor creştinilor!